

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; Det må knuses! Helga Zepp- LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 15. marts 2018

Der er mange spørgsmål, vi bør diskutere, og mange ting, vi bør gøre, for det image, folk har af Vesten, er virkelig noget, folk bør tænke over. Hvordan kan det være, at det kommunistiske Kina, som er et socialistisk land, baseret på socialisme med kinesiske karaktertræk, som de siger – hvorfor klarer dette land sig så meget bedre end Vesten? Det bør give stof til eftertanke. Hvad er der i vejen med den neoliberale metode, et system, der forårsager svælget mellem rig og fattig at blive større hele tiden? I alle europæiske lande, og dette reflekteredes også i valget af Trump, væmmes mange mennesker fuldstændig ved den politiske klasse, med klassen af direktører, med bankfolk, med akademikere, og føler sig ikke længere repræsenteret af disse institutioner, hvilket er meget farligt, for i Europas tilfælde giver det grund til, at der vokser nogle virkelig meget farlige, eller i det mindste problematiske, partier og organisationer frem.

Så, manglen på fornuft afføder monstre, som Goya så klart påpegede i sine tegninger.

Folk bør begynde at blive aktive, for man kan ikke sidde passivt i et paradigmeskifte som det, vi oplever på dette tidspunkt.

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; det må knuses!

Leder fra LaRouchePAC, 15. marts, 2018 – I sin ugentlige webcast i dag advarede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche rammende om, at den britiske operation imod Rusland, der i denne uge eskalerede med Londons anklager om, at Moskva er ansvarlig for forgiftningen med nervegas af den russiske MI6-dobbeltagent Sergei Skripal og hans datter, »lugter langt væk«. Dette er en »utrolig provokation« mod Rusland, sagde hun, men det er direkte relateret til det faktum, at Det britiske Imperium og dets efterretningstjenester er blevet totalt afsløret og svækket. »Tidligere« MI6-agent Christopher Steele er ikke alene blevet afsløret som den centrale person i forsøget på at bringe Trumps præsidentskab til fald i USA, men hans poteaftryk er også over det hele i Skripal-affæren – han var med til at gøre ham til en britisk dobbeltagent – såvel som også i tidligere, lignende sager, der involverede den russiske agent Alexander Litvinenkos død. Gennem sit Orbis Business efterretningsfirma har han tilbragt årtiet, siden han »forlod« MI6, på at fabrikere »beviser« for, at Rusland blandede sig i valgene i flere europæiske lande med det formål at ødelægge den Europæiske Union, og alle mulige andre angivelige

»forbrydelser«.

Storbritanniens tidligere ambassadør til Usbekistan, Craig Murray, har påpeget svagheden i premierminister Theresa Mays anklager om, at Rusland havde forgiftet Skripal med den såkaldte nervegas Novichok. Som det rapporteres nedenfor, så påpeger Murray, at Novichok er et stof, ingen nogensinde har set, og hvis eksistens endda betvivles. Den britiske regerings laboratorie for kemiske våben i Porton Down har i publikationer erkendt, at det aldrig har set noget russisk Novichok. Hverken Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW) eller laboratoriet i Porton Down er overbevist om, at Novichok overhovedet eksisterer. Er det grunden til, at den britiske regering nægter at give OPCW en prøve af Novichok eller at følge den strenge protokol, som OPCW har etableret for efterforskning af sådanne sager?

Zepp-LaRouche forklarede, at dette seneste angreb mod Rusland, som meget hurtigt er eskaleret netop i løbet af denne uge, såvel som også truslerne fra USA's ambassadør til FN, Nikki Haleys side om, at USA måske vil bombe Syrien, alt sammen har med det faktum at gøre, at »det Nye Paradigme er ved at vinde, og det gamle paradigme er splintret. Jeg mener, der nu kommer en ny, strategisk virkelighed, som kommer fra den Nye Silkevej, der konstant ekspanderer og går progressivt fremefter, og som omfatter flere end 140 lande, som [den kinesiske udenrigsminister] Wang Yi sagde for nylig på en pressekonference i Beijing«. Det ville være en alvorlig fejltagelse at undervurdere virkningen af præsident Vladimir Putins tale den 1. marts og hans annoncering af nye, avancerede våbensystemer, som gør Vestens ABM-systemer forældede, understregede Zepp-LaRouche. »Dette har skabt en ny, strategisk virkelighed, og jeg mener, at denne britiske operation og eskaleringen i Syrien virkelig er de sidste, på forhånd tabte kampe fra et systems side, der tydeligvis er ved at gå ned.« Det gør dem imidlertid ikke mindre farlige.

I det samme spor kommenterede den russiske udenrigsminister

Sergei Lavrov indsigtfuldt, at det, der nu finder sted, er, at USA og dets vestlige allierede ser, at »den 500 år lange periode med vestlig dominans i globale anliggender er ved at nå vejs ende«. Overgangen til en ny, multipolær, demokratisk og retfærdig verdensorden vil tage nogen tid, sagde han til en forsamling i Moskva, »men allerede nu er denne overgang smertelig for dem, der i århundreder har vænnet sig til at regere verden«. Og de er »nervøse« over, at Rusland nu fremstår som en »ligeværdig partner, der ikke påtvinger andre noget, men som ikke tolererer diktater eller ultimatummer«. Han påpegede også, at Theresa May er »desperat« og svag og ude af stand til at holde løfter, hun har afgivet til befolkningen med Storbritannien, der gør klar til at forlade den Europæiske Union.

Fr. LaRouche påpegede, at Theresa May måske har set en James Bond-film for meget og tror, hun er den berygtede »M«, der var Bonds boss. Men, tilføjede hun, »dette er ikke nogen leg«. Dette antikverede persongalleri er farligt, men jeg tror virkelig, det er sådan noget James Bond-halløj. Hvis I nogensinde igen ser en James Bond-film, jeg mener, hvad er det, de gør? De er terrorister! De bryder loven! ... og det er selvfølgelig hele britisk efterretnings fantasiverden. Folk bør virkelig kaste et ekstra blik på det og indlede en efterforskning af britisk 'aftalt spil', både i tilfældet Trump og nu, i tilfældet Skripal«.

Zepp-LaRouche bemærkede, at hun ved årets begyndelse sagde, »vi må overvinde geopolitik«, for i en æra med atomvåben kan intet løses ved militære midler. »Det, der nu kommer fra briterne, kan kun bruges til én ting: det gør det absolut klart, hvilken rolle, de spiller. Det har de hele tiden gjort, men nu er det mere ude i det åbne end nogensinde før.« Det er derfor afgørende, »at vi virkelig sætter ind for at afslutte Det britiske Imperium og erstatter det med det Nye Paradigme, med et nyt sæt internationale relationer, baseret på suverænitæt, baseret på respekt for den andens samfundssystem

og for menneskehedens fælles mål, og jeg mener, at denne debat er absolut presserende påkrævet«.

Se hele Zepp-LaRouches webcast fra fredag, 15. marts:
<https://www.youtube.com/watch?v=ecoYSyypvB4>

Dokumentation:

Tidligere britiske diplomat Craig Murray afviser beskyldninger om russisk nervegift

15. marts, 2018 – Den tidligere britiske ambassadør til Usbekistan Craig Murray har på sin webside afvist beskyldningerne om en russisk nervegift med hjælp fra kilder, som han siger, han ikke kan afsløre på nuværende tidspunkt. Han fremfører imidlertid, at »Novichok-historien er endnu et irakisk masseødelæggelsesvåben-fupnummer«, som titlen på hans blog lyder.

Storbritanniens regering hæver grundlæggende set, at den tidligere russiske agent i GRU (øverste efterretningsafdeling) Sergei Skripal, der blev en MI6-dobbeltagent, blev dræbt [sic] af »Novichok«, et stof, ingen nogensinde har set, og hvis eksistens endda betvivles, så hvis det virkelig blev brugt, ville det være første gang, og britiske eksperter ville ikke være i stand til at identificere det. Desuden burde de have afleveret en prøve til Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), som UK er medlem af.

Han opsummerer sine konklusioner som følger:

»1) Porton Down [den britiske regerings laboratorie, der arbejder med kemiske våben] har i publikationer erkendt, at det aldrig har set noget russisk 'Novichok'. Den britiske regering har absolut ingen 'fingeraftryks-information', såsom urenheder, hvorved en prøve på stoffet med sikkerhed kunne tilskrives Rusland.

2) Frem til i dag har hverken Porton Down eller de globale eksperter i OPCW været overbevist om, at 'Novichok' overhovedet eksisterer.

3) UK nægter at afgive en prøve til OPCW.

4) 'Novichoks' blev specifikt designet til at kunne blive fremstillet fra almindeligt forekommende ingredienser på alle forskningssteder. Amerikanerne afmonterede og undersøgte den facilitet, der angiveligt skulle have udviklet dem. Det er fuldstændig usandt, at kun russere kunne fremstille dem, hvis nogen overhovedet kan.

5) Novichok-programmet lå i Usbekistan, ikke Rusland. Arven efter det blev arvet af amerikanerne under deres alliance med [usbekiske præsident Islam] Karimov, ikke af russerne.«

Foto: Storbritanniens PM, Theresa May.

Det britiske Imperiums rolle har aldrig været klarere

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2018 – Først var det Tony Blairs »uvederhæftige dossier« om Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben, som udløste, at den ynkelige George W. Bush forvandlede hele Mellemøsten (med Obamas hjælp) til et helvedeshul af terrorister. Dernæst kom påstande om Bashar Assads brug af kemiske våben, som narrede Trump til at gennemføre et missilangreb mod en syrisk flyvebase. Så kom britisk efterretningsagent Christopher Steeles eget »uvederhæftige dossier«, der lancerede et forsøg på regimeskifte mod USA's regering, baseret på eventyrfortællinger om Trump og Rusland. Nu erklærer Theresa

May, typisk uden beviser, at der »ikke er nogen alternativ konklusion«, men at den »russiske stat« er ansvarlig for angrebet med nervegift i London-området Salisbury, »en ulovlig magtanvendelse mod Det forenede Kongerige«. Vi må alle forenes mod de onde russere, hylér May og hendes kontrollers.

Det er alt sammen selvindlysende nonsens, men der er desperation i Det britiske Imperium. I 50 år har Lyndon LaRouche dokumenteret Det britiske Imperiums historiske had mod De forenede Stater og den systemiske overtagelse af den amerikanske regerings politik gennem Wall Street og andre aktiver, i kølvandet på FDR's død og mordet på JFK. Få lyttede. »Det britiske Imperium er dødt«, lod man os ofte vide, efterfulgt af en påstand om, at det eneste imperium i dag er Det russiske Imperium, eller Det amerikanske Imperium, afhængigt af, hvilket af Det britiske Imperiums kontrollerede miljøer, man valgte at bo i.

Men det fungerer ikke så nemt denne gang. Londonavisen *Guardian* viste i dag graden af panik i Imperiet. Lederartiklen lyder: »UK arbejdede hårdt hele dagen i Washington for at overtale Trump til at skubbe sit ønske om et forhold til Putin til side og indse, at Rusland var det eneste land, der havde midlerne og motivet til at søge at dræbe Skripal«, den russiske dobbeltagent for MI6, som sammen med sin datter i sidste uge blev ramt af et angreb med nervegift. Men, klynker de, »Trump tilbød kun en modstræbende accept af det britiske tilfælde, men tilskrev ikke direkte Rusland ansvaret ... Det ville være et slag mod de angloamerikanske relationer, hvis Trump nægtede at acceptere den britiske efterretningsvurdering, men siden sit valg har han følt sig under belejring pga. beskyldninger om, at han havde indgået et aftalt spil med Rusland for at vinde præsidentskabet, og han mener, at tidligere, britiske efterretningsofficerer har næret disse beskyldninger.«

Det gør han så sandelig, og denne bestræbelse på at bruge løgne, brygget sammen af MI6, for at bringe hans præsidentskab

til fald, er nu blevet godt og grundigt miskrediteret. De tidligere efterretningsfolk fra Obamas tid, som bragte disse britiske løgne til torvs, er blevet taget på fersk gerning i at køre et forræderisk angreb mod den amerikanske regering, og de kunne (og burde) snart havne i fængsel.

Premierminister May har heller ikke bare frit løb internt i UK. Det bliver i stigende grad sandsynligt, at leder af Labour-partiet Jeremy Corbyn ville vinde et valg, hvis det kommer dertil, som det kunne, og Torierne sækker bagud i meningsmålingerne over de forestående lokalvalg. I dag udfordrede Corbyn direkte Mays handlinger mod Rusland i parlamentet og spurgte, om hun ville følge reglerne i Organisationen for forbud mod kemiske våben, OPCW, og give Rusland prøver på den nervegift og vente de krævede ti dage. May råbte op om, at hun havde givet russerne tid nok, og at der var konsensus fra alle menige i parlamentet om, at Corbyn trådte ved siden af, og at hun ville udvise 23 russiske diplomater. Med en manøvre, der nok skal jage russerne en skræk i livet, annoncerede hun ligeledes, at kongefamilien ikke ville deltage i World Cup i Rusland.

Men de britiske oligarkers frygt er legitim. Imperiet vil ikke overleve, at USA, Rusland, Kina, Afrika, Latinamerika – og endda befolkningerne i Europa og UK – kommer sammen i det nye paradigme, repræsenteret af den Nye Silkevejsånd. Disse oligarker er villige til at løbe risikoen for en atomkrig for at forhindre dette nye paradigme, men deres tid er ved at være forbi. Dette er et øjeblik med et stort potentiale, hvis den menneskelige race lever op til lejligheden.

Foto: George W. Bush og Tony Blair udveksler håndtryk efter at have modtaget besked om, at Coalition Provisional Authority havde genetableret fuld suverænitet i Irak og overført kontrol over nationen til den midlertidige irakiske regering, 28. juni, 2004.

Britisk geopolitisk imperiepolitik kollapse; Theresa May forsøger desperat at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med

infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydid-fælden« og samarbejde, til

gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts,

hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne«

og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Sare, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5.

marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

Vesten er blevet overlistet; men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper, der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responset fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over

persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korrupsionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyse, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte \$283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trump's familieføretagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trump's uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen, eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladet tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankermand, Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp- LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

*Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... :
»Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.» Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget*

fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)

**En olivengren fra Putin;
Endnu én fra Trump;**

– og en stor overraskelse fra Italien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. marts, 2018 – Den tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov, der i går skrev om den russiske præsident Vladimir Putins tale, som hørtes i hele verden, om nye, russiske, økonomiske politikker og strategiske våbensystemer med ny teknologi, understregede, »Rusland tilbyder en olivengren, ikke atomkrig«. Dette er sandt. Den fornuftige respons til Putins annonceringer er klar, og elementer af den fremmes allerede af visse veteraner af præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Genopliv SDI som et forceret program, baseret på teknologisk samarbejde mellem USA og Rusland, med det formål at udvikle opsnapping af missiler *baseret på nye, fysiske principper og de seneste plasmateknologier og teknologier for dirigeret energi.*

Det blev præsenteret i sin helhed i 1984 i »**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the U.S. and the U.S.S.R**« om betingelser for fred, teknologi og økonomiske politikker for udvikling af tredjelande, våbenpolitikker og forhandlinger om nedrustning.

Putin tilbyder nu en ny mulighed for dette nye fredsparadigme. Første gang omdøbte kredse omkring Bush og Kissinger SDI til blot »antimissil-missiler«, og trak dernæst USA ud af ABM-traktaten i 2002. Idet de tænkte, at Rusland var ruineret, og med kun sin strategiske missilstyrke tilbage, var Bush-planen – Obama fortsatte den – at omringe Rusland med antimissil-jagerfly og slå Rusland ud af selv af klubben for atommagter. Putin har netop demonstreret, hvilken strategisk fiasko, det var; hans annonceringer frembyder en mulighed for igen at forhandle som ligeværdige stormagter. Det kan føre til en genoplivning af Strategisk Forsvarsinitiativ, og mere – til at bruge nye, fysiske principper for at forsvare Jorden mod

asteroide- eller meteornedslag, og til at opgradere energiproduktion, industri, landbrug og medicin, som LaRouche forklarede det i 1984.

Præsident Donald Trump, som forstår gensidigt fordelagtige stormagtsrelationer, på trods af alle angrebene mod ham for det, har også udtrykkeligt udtalt, at hans politik over for Korea er samarbejde med Kina for at få direkte forhandlinger med Nordkorea, atomvåbenfrihed og fred på halvøen. Alene dette kunne skaffe det ønskede resultat, hvis nogen politik kan.

Præsidenten går op imod hele Washington ved at nægte at målrette sine handelsstraffe udelukkende mod Kina og Rusland, som det er blevet krævet af britisk geopolitik i imperiestil. Han må gå videre end det og må tilslutte USA det nye paradigme for økonomisk udvikling og fred, repræsenteret af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette er afhængigt af, at kandidater og valgte regeringsfolk (Kongres og Senat) kræver det i valgkampagnen i 2018, med en økonomisk politik for USA, kendt som »LaRouches Fire Love«.

I en velkommen overraskelse har vælgerne i Italien netop stemt på nationale kandidater, der stillede op på politiske handlinger, som er foreslået af LaRouche: Glass-Steagall opbrydning af storbanker og statslig bankpraksis for at yde kredit til industri og infrastruktur. LaRouche-bevægelsen i Italien, kendt som Movisol, har i en udtalelse efter valget sagt: »Movisol er den eneste kraft i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring disse punkter: LaRouches Fire Love og Kinas Nye Silkevej. En regering kan, og må, dannes på basis af dette ...«

Dette er afgørende åbninger for et nyt paradigme for menneskeligt fremskridt.

Foto: Den russiske præsident Putin i et møde i Agenturet for Strategiske Initiativers Bestyrelse. 7. marts, 2018. (en.kremlin.ru)

Afslutningen på geopolitik kræver et nyt menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. marts, 2018 – Den hastige udvikling omkring den koreanske halvø er en indikation af, hvor hurtigt, den globale, strategiske situation ændrer sig i kølvandet på den russiske præsident Vladimir Putins forbløffende tale til nationen den 1. marts.

Efter at have modtaget en delegation på højt niveau fra Sydkorea, har Kim Jong-uns nordkoreanske regering indvilget i at forhandle direkte med USA; diskutere atomvåbenfrihed, så længe dens sikkerhed er garanteret; og afstå fra alle prøveaffyringer af atommissiler eller ballistiske missiler, så længe dialogen står på. I denne uge vil sydkoreanske topudsendinge rejse til Washington, D.C., for at briefe præsident Trump, og vil dernæst besøge Kina, Rusland og Japan for lignende formål.

Da nyhederne om det koreanske gennembrud først blev offentliggjort den 6. marts, tweetede præsident Trump prompte, at der »blev gjort mulige fremskridt i forhandlinger med Nordkorea«, at »der gøres seriøse forsøg fra alle de berørte parter side«, og at USA er »parat til at satse hårdt i begge retninger«.

Hvad er den dynamik, der ligger bag disse udviklinger?

På en måde kan man sige, at både Rusland og Kina har introduceret »nye politiske principper« – dvs., overraskelsesflanker – i den globale, strategiske situation, som ikke alene har taget Det britiske Imperium og dets allierede på Wall Street og i Washington på sengen, men også har efterladt dem fortumlede, hvor de forsøger blot at finde

ud af, hvad det var, der ramte dem. De lider af en nagende frygt for, at fundamentet af deres opbyggede, geopolitiske struktur er ved at smuldre.

Deres frygt er velbegrundet.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, der sendes 8. marts, vil diskutere spørgsmålet om »Det iboende strategiske skifte i Putins 'Sputnik-chok'«. I går understregede fr. Zepp-LaRouche i diskussioner, at, i denne ekstremt hurtigt skiftende verden, er vore modstandere ved at blive desperate over det faktum, at de tydeligvis kom for sent til båden. Dette er sket pga. deres arrogance – en arrogance, der er affødt af deres dybe helligelse til radikal empirisme. De benægter selve den menneskelige eksistens' kreativitet, og således også, at noget som Putins militære annoncering, eller Kinas succesrige Bælte & Vej, overhovedet kan eksistere.

Og man kan være fuldstændig sikker på, fremhævede Zepp-LaRouche, at Ruslands videnskabelige præstationer inden for militæret, samt Putins hermed relaterede understregning af kreativitet og teknologisk fremskridt som drivkraft for den fysiske økonomi, er koordineret med Kina. Husk Kinas Sejrsdagsparade i september 2015, med Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, der stod sammen og betragtede det, mindede hun om. Husk, at Rusland og Kina har en omfattende strategisk alliance.

Dette er de skiftende, strategiske realiteter, udtalte Zepp-LaRouche. Vesten er langt bagud mht. den nye, militære realitet, den Nye Silkevej og ligeledes det faktum, at kolonialisme *de facto* er afsluttet med forpligtelserne omkring Afrikas storprojekt Transaqua.

Briterne er især gået i panik over udviklinger i USA, der viser, at præsident Trump viser sit potentiale til at bryde ud af den geopolitiske kasse i det hele taget – sådan, som det

antydtes gennem udviklingerne omkring Korea – en kasse, som briterne har lukket de fleste amerikanske præsidenter inde i gennem de seneste 50, endda 100, år.

Men hver eneste af disse situationer – fra Afrika til Rusland, til USA og endda til Kina – kræver det enestående input fra Lyndon LaRouches videnskabelige metode, for at opnå deres erklærede hensigter. Helga Zepp-LaRouche understregede, at vi udgør den eneste kraft, der kan bringe folk fra totalt forskellige ender af spektret – både internt i landene og internationalt – til ét bord, baseret på højere principper.

Med dette formål for øje citerer vi endnu engang i dette forum indledningen af Lyndon LaRouches dokument fra 30. marts, 1984, »LaRouche-doktrinen: Udkast til Memorandum om Aftale mellem Amerikas Forenede Stater og USSR« (**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement Between the United States of America and the U.S.S.R.**), hvis principper fortsat er lige så skarpe og uundværlige i dag, efter Putins »Sputnik-chok«, som de var for 34 år siden, da de blev skrevet. (Hele dokumentet kan, og bør, læses og er genoptrykt i *EIR*, 9. feb., 2018):

»Det politiske fundament for en varig fred må være:

- a) Hver eneste nationalstats ubetingede suverænitet, og
- b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med det formål at fremme ubegrænsede muligheder for at nyde godt af de teknologiske fremskridts fordele, til gensidig fordel for alle og enhver.

Det mest afgørende træk for en aktuel gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring af de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og så de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Med mindre de uligheder, der stadig eksisterer i kølvandet på moderne kolonialisme, progressivt afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet. For så vidt, som USA og

Sovjetunionen anerkender, at fremskridt inden for arbejdskraftens produktive evne på hele planeten er i begges vitale, strategiske interesse, er de to magter forbundet, i denne grad og på denne måde, af en fælles interesse. Dette er kernen i de praktiske, politiske og politisk-økonomiske politikker, som er afgørende for skabelsen af en varig fred mellem disse to magter.«

Foto: Både Nord- og Sydkorea har aftalt et tredje topmøde i april. Her, Sydkorea sendte en delegation til Nordkorea i to dage for at sikre et møde med den nordkoreanske leder Kim Jong-un. KOCIS (korea.net)

Det Gamle Paradigme i det transatlantiske område er døende – briterne i panik

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. marts, 2018 – I løbet af den forgangne uge har præsident Trump smadret briternes og deres agenter i det miskrediterede efterretningsapparat fra Obamatidens bestræbelser på at opfinde en retfærdiggørelse for krig med Rusland og Kina. De vestlige medier udløste en strøm af fordømmelser af Kina og præsident Xi Jinping i særdeleshed efter meddelelsen om, at begrænsninger af embedsperioder ville blive fjernet fra Kinas forfatning, og kaldte Xi en hensynsløs diktator, en ny livstidskejser og en fare for verden. Trump responderede under en privat middag med Republikanere: »Han er nu præsident for livstid. Præsident for livstid. Nej, han er storslået. Og hør engang, dette kunne han gøre. Det skulle vi

måske prøve en eller anden dag?» De ynkelige mediehorer gik bersærk.

Den juridiske lejemorder Robert Muellers kupforsøg imod Trump på vegne af britisk efterretning, og som har til hensigt at standse Trumps samarbejde med præsident Putin, er ved at sygne hen. Et af Muellers mål sagde i dag, at han ville ignorere Muellers stævning, kaldte det en »heksejagt« og tilføjede: »Lad ham arrestere mig.« To Republikanske kongresmedlemmer har krævet en særlig anklager til at efterforske FBI's forbrydelser med at bruge den skandaløse rapport fra den britiske efterretningsagent Christopher Steele til at retfærdiggøre udspionering af Trumps valgkampagne. I dag tweetede Trump selv, at Obama bar skylden for denne heksejagt: »Hvorfor udløste Obama-administrationen en efterforskning af Trump-kampagnen (med nul bevis for forseelser) længe før valget i november? Uørt. Større end Watergate.«

Samtidig demonstrerer Trump, at han bekæmper de neokonservative i det Republikanske Parti lige så intenst som dem i det Demokratiske Parti. I en tale ved et Republikansk fundraiser-møde i Florida, kaldte Trump invasionen af Irak for »den værste, enkeltstående beslutning, der nogensinde er truffet« og som svarer til at kaste en kæmpesten ned midt i et hvepsebo. Her står vi så, som denne verdens fjolser, fordi vi havde dårlige politikere, der kørte vores land i lang tid. Det var Bush. Endnu et virkeligt geni. Det var Bush.«

Briterne er gået i panik. Denne uges *New Yorker*-magasin udgav en lang artikel for at dække over MI6-agent Steeles rolle, med overskriften, »Hvordan eks-spionen forsøgte at advare verden om Trumps forbindelser til Rusland«. Interviewet med Steele forsøger at dække over briternes rolle i den forræderiske bestræbelse på at bringe USA's regering til fald og fremprovokere en krig med Rusland.

Panikken er også fremkaldt af chokeffekten over præsident Putins annoncering den 1. marts af nye, russiske militære

kapaciteter, som gør USA's og NATO's ring af missilforsvarssystemer rundt om Rusland impotente og ubrugelige, og som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret som en ny »Sputnik«-alarmklokke for verden. Wall Street-spekulanternes systemiske overtagelse af USA's økonomiske politik siden mordet på præsident Jack Kennedy gjorde det muligt for de narkodopede drenge i City of London og på Wall Street at svælge i deres forlorne penge, men det står nu klart, at ødelæggelsen af Vestens produktive og videnskabelige kapaciteter til fordel for 'funny money', 'Matador-penge', har sin bagside i ødelæggelsen af enhver reel rigdom. Putin fastslår den samme pointe ved at insistere på, at det russiske militære gennembrud er et resultat af et kompleks, der »omfatter videnskab, uddannelse, personel og moderne fremstillingsfaciliteter«, præcis det, som USA har opgivet til fordel for hurtige profitter gennem hasardspil. Putin tilføjer: »Det giver os stort håb, at alt det kan bruges og anvendes i civile industrier.«

Langt fra at være en trussel mod Vesten, har Putin opfordret Vesten til endelig at omstøde deres unipolære fantasier og sætte sig sammen med Rusland og andre og udarbejde midlerne til global fred og globalt samarbejde.

Trump arbejder også sammen med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in for at skabe betingelserne for at løse den nordkoreanske krise. En sydkoreansk delegation til Nordkorea mødtes i dag med Nordkoreas leder Kim Jong-un, for at »overbringe præsident Moons hensigt om at bevare strømmen af inter-koreansk dialog og forbedre relationerne for at opnå en varig fred og en atomvåbenfri koreansk halvø ... så vel som en dialog mellem Nordkorea og USA og det internationale samfund«, som lederen af den sydkoreanske delegation sagde til pressen. I sidste weekend sagde Trump, at der afgjort vil komme forhandlinger mellem Washington og Pyongyang. Briterne og de neokonservative er rædselsslagne, eftersom Koreakrisen er deres primære (kunstige) retfærdiggørelse af deres militære

ring rundt om Kina.

Det gamle paradigme er i færd med at smuldre. Italiens parlamentsvalg i søndags smed begge grene af de etablerede, politiske institutioner ud, ligesom de tyske valg for fem måneder siden efterlod de traditionelle partier i total forvirring. Efter fem måneders mundhuggeri, fik de afdankede tyske partier (SPD-CDU-CSU) endelig skruet en regering sammen i søndags, som er lige så stabil som en tobenet stol. Ligesom i USA er den eneste vej til vækst og stabilitet i Europa at erkende det gamle paradigmes død og vedtage de politikker, som Lyndon LaRouche for længe siden har formuleret – Glass-Steagall bankreform; etablering af nationale bankinstitutioner i Hamiltons tradition; skabelse af massiv statskredit til en videnskabelig, økonomisk drivkraft og infrastruktur; og fuldt samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej. Dette er sandhedens time.

Foto: Præsident Donald J. Trump adresserer nationen efter det tragiske skyderi på en skole i Florida. 15. februar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Putin leverer et nyt 'Sputnik-chok': 'Nu vil de lytte til os!'

Leder fra LaRouche PAC, 4. marts, 2018 – Her følger uddrag fra en kommende artikel af Helga Zepp-LaRouche:

I en transatlantisk atmosfære af hysteri over for Rusland og Kina, som kun kan ses som førkrigs-propaganda, kastede Putin en bombe i sin årlige Tale til Nationen, der har omdefinert

den strategiske balance:

Han annoncerede, at russiske styrker har fået våben, baseret på nye fysiske principper, inklusive et nyt, 'avantgarde' interkontinentalt ballistisk missil, der kan bevæge sig med 20 gange lydens hastighed og har et fremragende navigeringssystem. Det kan derfor udmanøvrere alle eksisterende luftforsvars- og missilforsvarssystemer og gøre dem forældede.

Disse nye systemer, der omfatter krydsermissiler, der drives frem af atomkraft, hurtige ubådsdroner og laservåben, er Ruslands svar på den ensidige opsigelse af ABM-traktaten fra USA's side i 2002, samt på lanceringen af det globale, amerikanske missilforsvarssystem. Siden da har alle forhandlinger blot været tale for døve øren. »De lyttede ikke til os. De vil lytte til os nu!«, understregede Putin.

Responser fra de vestlige medier og politikere rangerede fra forsøg på at latterliggøre Putins nye arsenaler som værende teknologisk umulige – at latterliggøre dem som 'buldren før valget' – og til bekymringer over et nyt våbenkapløb; som om et sådant ikke længe har fundet sted, takket være NATO's udvidelse mod øst.

Disse responser reflekter, igen, det faktum, at tilhængere af det neoliberale dogme kun kan se verden gennem deres geopolitiske, konkave briller. De undervurderer tydeligvis Ruslands militære forskningskapaciteter, ligesom de i årevis har undervurderet den dynamik, der udgøres af Kinas Nye Silkevej ...

Faktisk oplever vi i øjeblikket en epokegørende forandring. Den periode på næsten 600 år, siden den italienske renaissance og fremvæksten af den suveræne nationalstat, og hvor oligarkiske regeringsformer og regeringsformer, der var helliget det almene vel, eksisterede side om side, er ved at være forbi. Det nye paradigme, en ny fase i menneskets

udvikling, kommer allerede til syne. Det, der kommer nærmest til dette, er Xi Jinpings vision for et fællesskab for en fælles skæbne – det koncept, at ideen om »en menneskehed«, er sendt ud til alle nationer. Den økonomiske ækvivalent til dette er den Nye Silkevej, hvor alle suveræne nationer arbejder sammen på basis af samarbejde til fælles fordel.

Det, vi i øjeblikket oplever, med alle de ubeviselige beskyldninger om »russisk hacking«, »indblanding i demokratiske valg«, »kinesisk overherredømme«, »autoritære systemers trussel mod det vestlige, demokratiske system og menneskerettigheder«, osv., er ikke andet end det sidste gisp fra det nu svigtende, oligarkiske system. Dette systems næste finanskrise – der har åbnet op for et svælg mellem rig og fattig, og hvis politik for evindelig krig har bragt os både flygtningekrisen og en voldsepide mi blandt unge mennesker og i den såkaldte underholdningsindustri – vil blive værre end den i 2008.

Tiden er inde for fornuftige mennesker til at reflektere. Vi bør bruge dette nye Sputnik-chok og gøre det, Putin nævnte i sin tale: »Lad os sætte os ved forhandlingsbordet og arbejde sammen om at udarbejde et nyt og relevant system for international sikkerhed og en holdbar udvikling for hele den menneskelige civilisation.«

Menneskeslægten er den eneste kreative art, vi kender. Det, der adskiller os fra alle andre væsener, er det menneskelige intellekts evne til uophørligt at opdage kvalitativt nye principper i det fysiske univers og anvende dem i produktionsprocessen, og således forbedre menneskeheden s levebrød, produktivitet og forventede levealder. Vi er kommet til et punkt i historien, hvor vi kan og må realisere vores identitet som en planetarisk art, der kollektivt kan garantere sin egen overlevelse på længere sigt.

Foto: Præsident Putins tale for den føderale forsamling, 1. marts, 2018. Moscow (en.kremlin.ru)

Hvorfor geopolitik fører til krig

– Og en sejr i Abuja, Afrika.

Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme

Webcast, 1. marts, 2018 (pdf, dansk, og video)

Er det virkelig OK med narkoepidemien, der i USA har ført til et fald i den generelle levetid; guvernør Bevin påpegede det faktum, at nogle af disse sataniske budskaber også er i teksterne i popmusikken, i filmene, i videospillene – bør vi tillade alt dette, og få vore samfund totalt ødelagt? Der er en virkning af alt dette på de kognitive evner! Hvis man ønsker Lyndon LaRouches Fire Love som den eneste løsning til at undgå systemets kollaps, jamen, især den fjerde lov kræver et forceret program for fusionskraft, for international rumforskning og rumrejser. Man kan ikke have folk med ødelagte hjerner, fordi de er afhængige af disse ting, og så få dem til at blive kreativ, produktiv arbejdskraft.

Så det er én og samme diskussion, vi har brug for – vi har brug for et Nyt Paradigme, og vi må have et uddannelsessystem, der understreger skønheden i klassisk kultur, der understreger karakterens skønhed som et udviklingsmål. Det var Wilhelm von Humboldts idé, som trods alt havde indflydelse på meget af undervisningssystemet i Europa og USA i det 19. århundrede, og det holdt sig endda til langt ind i det 20. århundrede, og han

havde den idé, at formålet med uddannelse må være karakterens skønhed. Hvem taler om dette nu om stunder? Hvis man tager nogle af disse børn, der er afhængige af disse voldsvideospil, eller endnu værre, der kigger på forfærdeligt materiale på Internettet, hvor der bruges tortur og sådanne ting, og som virkelig bliver ødelagt. Deres hjerner bliver fuldstændig ødelagt!

Eftersom guvernør Bevin har krævet en national debat om dette, og præsident Trump heldigvis også ønsker at tage dette spørgsmål op, mener jeg, vi må have en sådan debat, for det er efter min mening en integreret del af USA's tilslutning til det Nye Paradigme og den Nye Silkevej, for vi kan ikke have, at dette fortsætter.

Schiller Instituttet har i mange år bevist, at, med klassisk musik, med klassisk poesi, med Schiller, med Shakespeare, kan man transformere folk og få en æstetisk opdragelse, og det er præcis, hvad vi har brug for lige nu.

Download (PDF, Unknown)

**Tiden er inde til at fjerne
fattigdom**

og give vore børn en fremtid

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag anfører *New York Times* den flok hyæner i det vestlige pressekorps, som misbilliger den kinesiske beslutning om at fjerne tidsbegrænsning for deres præsidenter og vicepræsidenter. »Xi sætter Kina på kollisionskurs med historien«, hylér *Times'* overskrift og citerer ingen anden en taberen Hillary Clinton, der udtalte, at Kina er på »en taberkurs og forsøger at opretholde et regeringssystem, der ikke kan overleve i den moderne verden«.

Kesha Rogers, den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (9. Kongresdistrikt), og som støttes af LaRouche Politiske Aktionskomite, responderede til dette hysteri imod Kina ved at minde vore borgere om Martin Luther Kings ord (som, ulig Hillary, var *kvalificeret* til at være præsident), der sagde: »Tiden er inde for os at blive civiliserede ved totalt, direkte og omgående at afskaffe fattigdom.« Det er selvfølgelig det, Kina er ved at opnå, både for sine egne borgere (frem til år 2020) og for verden, gennem sit historiske Bælte & Vej Initiativ. Hvilken nation eksemplificerer den »civiliserede verden« i dag?

Global Times, det Kinesiske Kommunistpartis avis, skriver i dag, at »de vestlige medier begyndte at tale dårligt om Kina på deres sædvanlige og forskellige måder« efter meddelelsen om, at Kina ville afslutte begrænsede embedsperioder. »Den vigtigste grund til alt dette«, fortsætter lederartiklen, »er, at Kinas fremvækst har nået et afgørende punkt, hvor nogle vesterlændinge rent psykologisk ikke kan holde det ud længere. De ønsker at se en ulykke ramme landet. Selv, hvis det skulle skade deres egne interesser, så er de villige til først at se Kina smuldre«. De skriver fortsat, »I årenes løb er både Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites myndighed og vort kinesiske samfunds fremgang vokset. Centralkomiteens myndighed er den mest fremragende del af Kinas konkurrencedygtighed. Den

er kilden til landets effektivitet og evne til at mobilisere folk og foretage tilpasninger. Det er den ting, som den omgivende verden mest misunder Kina, og det er målet for vestlig, antikinesisk retorik.«

Mange i Vesten responderer, at, på trods af det store fremskridt i Kina, er det kinesiske folk ikke frit, har ikke basale menneskerettigheder, som om retten til et anstændigt levebrød, frihed fra fattigdom og frihed til at bidrage til nationens og menneskehedens fremtid, ikke skulle være den mest fundamentale af menneskerettighederne.

Men vi må også stille spørgsmålet, hvad er tilstanden for menneskerettighederne i USA? Hvad gør man mod vore børn, af hvilke millioner er blevet nægtet ethvert håb om en produktiv fremtid, og som i stedet tilbydes »friheden« til at tage narkotiske stoffer, til at blive »underholdt« af film og videospil og popmusik, der lærer dem at umenneskeliggøre deres medmennesker gennem vold og pornografi, og som nægtes enhver uddannelse med hensyn til den klassiske, vestlige kulturs skønhed, for slet ikke at tale om den klassiske kinesiske kulturs skønhed, eller skønheden i nogen af de andre, store kulturer i menneskets historie? Der bør ikke herske tvivl om, hvorfor hundredevis af vore børn bliver forvandlet til mordere. Der bør heller ikke herske nogen tvivl om, at hele økonomien og hele kulturen må transformeres for at denne rædsel skal stoppe, og for at verden kan gå ind i et nyt paradigme, baseret på menneskeligt fremskridt og menneskelig værdighed.

Præsident Trump vækkede et håb i det amerikanske folk, hvor han lovede at genopbygge nationens industrielle grundlag og den kollapsende infrastruktur, at afslutte narkosvøben, mindede folk om Alexander Hamiltons »Amerikanske System« og lovede at afslutte den nytteløse og farlige konfrontation med Rusland og Kina. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i et halvt århundrede, alt imens det politiske lederskab har været i færd med at transformere nationen til en

postindustriell skrotbunke og en permanent krigsmaskine på vegne af Det britiske Imperium.

Håbet om at genoprette Amerikas storhed må nu fuldbyrdes på den eneste, mulige måde – ikke stykkevist, ikke med små skridt, men gennem den fulde og hele genindførelse af det Amerikanske System gennem LaRouches program, og ved fuldt og helt at vedtage den Nye Silkevejsånd, som Kinas Bælte & Vej har lanceret. Det er, hvad et civiliseret samfund må gøre.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping møder børn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag under velkomstceremonier uden for Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (WH Photo Shealah Craighead)

**For at overvinde
døds-kulturen,
må der komme en
renæssancebevægelse;
USA må tilslutte sig Bælte &
Vej**

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag adresserede Helga Zepp-LaRouche den globale, strategiske situation og den nationale debat, som det nylige skoleskyderi i Florida har udløst i USA, med følgende udtalelse:

»Der er to udviklinger, som oligarkiet er utilfreds med. Den ene er, at den kinesiske præsident Xi Jinping vil forblive

efter år 2020 for at sikre, at Bælte & Vej-transformationen af verden og Kinas udviklingsmål frem til 2020, 2035 og 2050 går fremad på bedst mulig måde. Og den anden er, at Donald Trump har meddelt, at han genopstiller til præsidentvalg i 2020. Og jeg er fuldstændig sikker på, at begge disse begivenheder vil gøre visse mennesker ekstremt utilfredse – hvilket er en god ting.»

Zepp-LaRouche identificerede de to baner, verden står overfor.

»Den ene er en meget optimistisk bane med hensyn til Bælte & Vej Initiativets potentiale for at transformere verden. Den anden bane er, at dele af Vesten stadig lider under det, guvernøren fra Kentucky har kaldt en 'dødskultur'. Som VIPS-whistleblower Coleen Rowley for nylig udtalte, så er dette, i det mindste for en stor del, resultatet af en politik for evindelig krig. Man kan i realiteten sige, at både de voldelige videospil og masseskoleskyderierne indirekte eller direkte har været et resultat af disse evindelige krige – hvilket gør det absolut klart, at vi må have et Nyt Paradigme.

På den optimistiske side går Bælte & Vej hurtigt fremad, og det er opmuntrende for alle, der kender til det. Det er også vigtigt, at der finder et meget signifikant præsident-til-præsident-diplomati sted. Den seneste udvikling er, at det kinesiske politbureauemedlem Liu He kommer til USA i fem dage til intensive diskussioner med Trump-administrationen om spørgsmål om økonomi og handel. Dette kommer kun to uger efter, at statsråd Yang Jiechi var i USA. Så denne personlige dialog mellem Trump og Xi er ekstremt vigtig.»

Zepp-LaRouche mindede om den pointe, som en kinesisk kommentator er fremkommet med, nemlig, at Bælte & Vej er en irreversibel tendens, og de lande, der ikke ønsker at komme med om bord, vil ende med at stå og kigge på kabyssens baglygter, når den forlader stationen. »Dette er en meget opmuntrende dynamik; og jeg mener, at den kendsgerning, at både Trump og Xi vil blive om bord, er ekstremt gode nyheder.»

Dernæst adresserede Zepp-LaRouche efterspillet af skoleskyderiet i Florida i USA. »Der er afgørende tegn på en omstilling. Som Kentuckys guvernør Matt Bevin udtalte, så har dette intet med skydevåben at gøre; det har til gengæld alt at gøre med den absolut morbide dødkultur, man ser i nutidens sangtekster, film osv., og det er, hvad vi må ændre. Selvfølgelig talte guvernør Bevin ikke om løsningen, nemlig at få en opløftende, klassisk kultur, som ville vaccinere børn mod dette. Men det er i det mindste en begyndelse, og han opfordrede til en national debat om problemet.«

Fr. Zepp-LaRouche opfordrede til, at LaRouche-bevægelsen spiller en central rolle i denne diskussion.

»Stigningen i selvmord, nedgangen i den forventede levealder, alt dette er resultatet af en manglende vision og det rædselsfulde paradigmeskift, der har fundet sted i USA, især i de seneste 50 år efter JFK's død.

Som VIPS-whistleblower Rowley sagde, så er henved 1.800 film blevet produceret med hjælp fra Pentagon og CIA, og hvor man har sindsforstyrrede veteraner fra krige i udlandet, der har PTSD (posttraumatisk stress-syndrom), og så går amok i skydeorgier. Dette er, hvad Lyndon LaRouche adresserede i sin udtalelse efter Littleton-skyderiet. Efter dette har der været 31 skoleskyderier med dødelig udgang i USA. Og nu, efter Florida-skyderiet, har der været 50 rapporterede tilfælde [af trusler] om dagen«,

sagde hun med henvisning til rapporten fra 22. feb. fra Educators School Safety Network.

Dette fremkalder chokvirkninger i befolkningen, rapporterede hun, hvilket kræver, at en løsning på denne krise må fremlægges. Men denne diskussion og denne løsning, formanede hun,

»kan ikke være begrænset til kun ét enkelt spørgsmål. Hvorfor finder dette kup mod Trump sted? Hvorfor står Det britiske

Imperium bag? Hvorfor går efterforskningerne i Kongressen nu efter dette? Og hvorfor er det, at Trump spiller en potentielt ekstremt vigtig, strategisk rolle? Dette er alt sammen en del af det samme billede, og det må tackles som en helhed.

Vi må sige til folk, at den eneste måde, hvorpå denne dødkultur kan overvindes, er at løfte befolkningen op, atter skabe forbindelse til USA's bedste traditioner og bevæge sig ind i et Nyt Paradigme for et win-win-samarbejde med kinesernes tilbud om at gå med i Bælte & Vej Initiativet. Dette betyder naturligvis at gennemføre Lyndon LaRouches Fire Love, og det betyder, at folk intensivt må studere den økonomiske metode, som LaRouche har udviklet.

Vi må optrappe i denne retning og virkelig forstå, at dette er et historisk øjeblik, hvor en stor del af det, der finder sted, og en endnu større del af vores organisations aktivitet og succes, er afhængigt af den subjektive faktor.

Det er en stor ting, men det kan gøres!«,

konkluderede Zepp-LaRouche.

Foto: Helga Zepp-LaRouche kort før sin optræden på et engelsksproget TV-dialogshow under sit besøg på Bælte & Vej Forum i Kina, maj, 2017.

Masseskyderier: Et spejl af nationens moralske pessimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. feb., 2018 – Hvad var det, præsident Trump lovede, havde til hensigt, blev valgt til at vende omkring? Sammenbruddet af den vindende optimisme,

industriel formåen, Amerikas produktive ånd? Lad os holde op med at anstifte krige, sagde han, og i stedet genopbygge vores nation, industri, infrastruktur, økonomi og »sætte fodaftryk i fjerne verdener«. Hans mål, hvad enten han præcist kaldte det dette eller ej, var at afslutte den intensiverende pessimisme i et Amerika, der engang anførte mennesket ud i rummet.

På grund af disse hans hensigter blev præsidenten selv målskive for dem, der vil have et Amerika-altid-i-krig, et Amerika igen i stormagtskonfrontation med Kina og Rusland snarere end i stormagtssamarbejde om fred og økonomisk fremskridt.

For de neokonservative, der steg til vejrs under Bush' og Obamas præsidentskaber, og for ulykkelige millioner af amerikanere, er USA blevet en nation, for hvem »at vinde« blot betyder at være den bedste til at identificere fjendtlige »regimer«, »stammer« eller folkeslag og slå dem ihjel, sammen med denne eller hin terrorgruppe, som disse krige afføder.

I forløbet med denne identifikation – eller skabelse – af modstandere og med forberedelser til at dræbe dem, tilskriver både neokonservative og liberale etableringer disse »modstandere« deres egen adfærd – »spejlfælden«. Den nylige, forbløffende rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier (CSIS), der erklærede, at Kina er ved at forberede førsteangreb med krydsermissiler mod Washington og mord på amerikanske ledere samtidig med, at de invaderer Taiwan, er typisk for det »nye koldkrigshysteri«. Kinas meget lange historie fremviser ingen sådanne handlinger; USA's seneste 50 år er fuld af dem, og disse handlinger er endda mangedoblet i de seneste 20 år. Kinas *Global Times* gav et korrekt svar på denne CSIS-uhyrlighed ved at give det betegnelsen, »USA skræmt af sit eget spejlbillede«.

Masseskyderier, hvor amerikanerne selv skyder amerikanere, afspejler denne kulturelle og moralske pessimisme.

Amerikanere bør blive skræmt af synet af masseskyderne i spejlet: hvor de ser sig selv som snigskytter og specialstyrker og gør det af med fantasifjender, og altid med selvmord som det ultimative mål. Alle med undtagelse af et enkelt af de 25 værste masseskyderier i Amerikas historie har fundet sted siden 1980. I 1950'erne og 1960'erne – hvor våbenlovene ikke var reformeret, men hvor der var en stærk tiltrækning mod videnskabelig og økonomisk optimisme og en nation, der eksporterede kernekraft og havde rummet i sigte – var der kun seks af disse offentlige skudepisoder på 20 år.

I 1999, da »Columbine-massakren« fandt sted (på trods af et nationalt forbud mod angrebsvåben), skrev stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche, at Littleton, Colorado, havde oplevet »et varsel for vor tid ... Hvordan bærer man sig ad med at korrumpere uskyldige børn til at blive psykotisklignende mordere? Det hurtige svar på dette spørgsmål er: Umenneskeliggør billedet af mennesket ... Det er ikke en oversimplificering at sige, at, når først dette første skridt, umenneskeliggørelse af billedet af mennesket, er opnået, så har man etableret det aksiomatiske grundlag for at gøre krig og myrderi til en blot og bart barnlig leg ... «

Og hvordan genopretter man nu billedet af mennesket i universet, og af en nation, der hjælper andre nationer i udviklingen af »menneskehedens fælles mål«? »At vinde« vil faktisk sige »win-win«. At forpligte sig over for Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i samarbejde med Kina og 60 andre nationer. Genoptag udforskningen af rummet, som i Apollo-projektet, sammen med de andre rumfartsnationer. Få Amerikas økonomi op at stå, før den rammes af endnu et finanskrak, ved at gennemføre Glass-Steagall på Wall Street og skabe kredit til udvikling, ligesom Alexander Hamilton gjorde det.

Men de 50 år, der er gået, siden præsident Kennedy blev myrdet, har været et voksende mareridt for Amerika. At vende tilbage til, hvad det vil sige at være menneskelig – det

virkelige emne for LaRouches refleksion fra 1999 over Columbine – er det fundamentale spørgsmål.

Foto: Præsident Donald J. Trump mødes med folkevalgte fra delstater og lokalsamfund, for at diskutere sikkerhed i skolerne. 22. feb., 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

En afslutning af geopolitik; en afslutning af Det britiske Imperiums bestialske menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. feb., 2018 – Den 24. feb. udgav Demokraterne i Kongressen deres respons til den ødelæggende afsløring, som FBI, Justitsministeriet og deres kriminelle partnere har været udsat for som et resultat af Nunes-memoet og relaterede rapporter – og som i særdeleshed inkluderer *EIR's* dossier, som totalt afslører Storbritanniens Mueller-operation. Det 10 sider lange Demokratiske memo var intet andet end et skamløst forsvar for FBI, Justitsministeriet og den særlige anklager Robert Mueller, baseret på skamløse løgne og sofisteri, der ville have gjort Trasymachos og Kallikles stolte.

Men husk, hvem og hvad det er, som Mueller et al. faktisk forsvarer gennem deres kampagne for at vælte USA's valgte præsident: Det britiske Imperiums gamle, døende paradigme. Dette paradigme er baseret på alle-mod-alle krigsførelse; brutal økonomisk udplyndring af underkastede befolkninger (inklusive den amerikanske befolkning); og, frem for alt, et

bestialsk menneskebillede, der er blevet omhyggeligt næret og spredt over hele planeten.

Dette – og ikke en eller anden profileret debat omkring våbenloven – er det spørgsmål, som den nylige massakre på skoleelever i Florida stiller, og de *dusinvis* og atter *dusinvis* af lignende hændelser, der har fundet sted i hele landet i løbet af de seneste år. Som guvernør for Kentucky Matt Bevin understregede i et nyligt videointerview, der cirkuleres bredt på internettet, så er problemet, at hele nutidens amerikanske kultur har hærget vores ungdom. »Vi har en kultur, der er desensibiliseret over for døden, over for værdien af liv, og vi fejrer død gennem vore musikalske tekster, vi fejrer døden gennem videospil, der bogstavelig talt belønner dig med ekstra points for at gå tilbage og gøre det af med folk.«

Selv om Bevin ikke påpegede dem, der er ansvarlige for krisen, og heller ikke foreslog en positiv løsning til den, så opfordrede han til en presserende nødvendig, national debat. I dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at Bevins bemærkninger er et meget vigtigt bidrag til denne debat, der også må omfatte de nødvendige, økonomiske politikker, som Lyndon LaRouche unikt har specificeret. Hun satte det kulturelle forfald og lammelsen med hensyn til nødvendige, økonomiske politikker, som gennemsyrrer USA og Europa, op imod Kinas optimistiske fremstød for udvikling – som det reflekteres i deres annoncering i går af investeringer på over \$1,5 billion i »en masse store projekter« inklusive infrastruktur og ny, hightech industrisektorer.

Hvis vi vitterligt skal gøre 2018 til året, hvor geopolitik endelig lægges i graven, sådan, som Zepp-LaRouche har opfordret til, så må dette også være året, hvor Det britiske Imperiums bankerotte finanssystem begraves, sammen med dets bestialske menneskebegreb. Som fr. Zepp-LaRouche understregede mod slutningen af sit webcast den 22. feb.: [1]

»Vi må blot gå tilbage til det højeste, kulturelle niveau i hver nation. I USA ville det selvfølgelig sige Benjamin Franklin, de grundlæggende fædre, John Quincy Adams, Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Kennedy – disse perioder, hvor USA havde en positiv vision af sin rolle. Jeg mener, John Quincy Adams havde f.eks. en tilgang til udenrigspolitik, der ligner meget det, Kina gør i dag. Benjamin Franklin var en absolut entusiastisk elev af Konfutses, og han brugte Konfutses filosofi til at udvikle sit eget moralsystem! Det er denne form for diskussioner, der virkelig ville hjælpe ...

I Tyskland er vi velsignet med en meget rig kultur: Vi har haft mange, mange tænkere, fra Nikolaus von Kues, Kepler og til Leibniz. Vi har haft mange klassiske komponister, fra Bach til Beethoven, Schubert, Schumann og mange andre. Vi har haft fantastiske digtere, som Schiller, Lessing, Heine, Möricke og endnu mange flere. I Italien havde vi den Gyldne Renæssance, i Spanien havde vi den Andalusiske Renæssance. Vi havde Kalifatet i Bagdad – i en bestemt periode under Abbasidedynastiet var Bagdad verdens mest udviklede by! Så var der de forskellige århundreder, hvor Kina var den førende nation med hensyn til videnskab og kultur. Så det, vi må gøre, er, at vi må aktivere det bedste potentiale i hver enkelt nation. For dette er ved at gå tabt ...

Vi må skille os af med en masse af den nuværende, populistiske kultur. Vi må komme af med denne idé om, at 'penge skaber penge', vi må holde op med at spille vores tid på spekulering, på videospil, eller – folk er virkelig ved at miste deres kreative potentiale! Men man kan genvinde det ved at studere klassisk musik, klassisk poesi, ved at læse filosofierne, Platon, Cusanus, Leibniz, originalværkerne ... jeg mener, det ville være meget let at skabe en ny renæssance for tankegang. Og jeg mener, at den nye, økonomiske verdensorden, den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, sluttelig kun vil kunne lykkes, hvis den ledsages af en renæssance for klassisk kultur

...

Dette er et presserende spørgsmål, hvis vi ikke ønsker at se flere rædselsforestillinger som skoleskyderierne, som jeg mener – selvfølgelig er diskussionen om våbenloven vigtig – men det er i realiteten vigtigere at give mennesker en indre styrke, fornemmelsen af indre skønhed, så de ikke går i denne retning. Der er mange forstyrrede mennesker, der absolut kunne blive reddet, hvis der var en seriøs indsats for en æstetisk uddannelse eller opdragelse, en opdragelse af deres karakters moralske skønhed, hvilket er grunden til, at man har brug for klassisk kultur og ikke en moderne version af poesi og drama. For *kun*, hvis man har det højeste ideal om mennesket, mennesket som en skøn sjæl, som en skøn karakter, kan uddannelsessystemet vaccinere folk imod sådanne rædselsforestillinger. Og jeg ville virkelig ønske, at folk ville slutte sig til os i denne bestræbelse.«

Foto: Barack Obama modtager Dronning Elizabeth II og Prins Philip, hertug af Edinburgh, før en middag til ære for dronningen i Winfield House i London, 25. maj, 2011. (Official White House Photo)

[1] Læs hele webcastet her (dansk): <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23890>

Forsvarerne af det 'Gamle Paradigme' angriber Kina på München Sikkerhedskonference.

Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 22. feb., 2018

Så man skal forstå dette som førkrigs-propaganda, og folk falder let for ting, som er i de gængse medier, hvor de hellere skulle tænke sig om to gange. Det, som Rusland og Kina gør, er, at de er i færd med at opbygge en helt anden model for internationale relationer, der er specifikt modelleret efter ikkeindblanding og respekt for det andets lands anderledes samfundssystem. Derfor er denne propaganda simpelt hen et forfærdelig farligt scenarie med løgne, der faktisk tjener som en forberedelse til krig, og det er, hvad folk virkelig må forstå.

Download (PDF, Unknown)

Ukraine fremprovokerer fascistisk krig i Europa

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. feb., 2018 – Husk på, at det netværk, der nu står bag Russiagate-kupforsøget mod præsident Donald Trump – det præcis samme netværk – gennemførte også kuppet imod den valgte regering i Ukraine i 2014 og satte en fascistisk regering ved magten, der var håndplukket af viceudenrigsminister Victoria Nuland, Obamas repræsentant for

regimeskifteoperationen. Den britiske MI6-agent Christopher Steele, der var ophavsmand til det uvederhæftige dossier bag Russiagate, og som er blevet brugt af Obamas efterretningschefer og Hillary Clinton-kampagnen til at lancere et kupforsøg mod Trump, er den samme britiske efterretningsagent, der gav Obama-administrationen over 100 rapporter om Ukraine og orkestrerede Obamas støtte til de voldelige neonazistiske bander på Maidan, som bragte regeringen til fald.

Nu bekender denne »demokratiske« farvede revolution endnu stærkere kulør. De samme neonazistiske bander fra Maidan kører nu klassiske brunskjorte-angreb i Kiev og smadrer vinduer og vandaliserer ejendomme tilhørende kontorer og banker med russiske forbindelser, mens politiet ser på. I mellemtiden forbereder præsident Petro Poroshenko nationen til en fuldt optrappet krig imod russiske »aggressor«. Det Russiske Udenrigsministerium udstedte mandag officielle advarsler imod de »ekstremt farlige tendenser, der i dag udfolder sig i Ukraine, og som truer stabilitet og sikkerhed«, og erklærede: »Det er en skam, at Europa og USA tydeligvis ikke har lært de tragiske lektier fra det forgangne århundrede.«

EIR advarede dengang i 2014, da den farvede revolution fandt sted i Ukraine, om, at resultatet ville blive, at fascisme i Europa atter voksede frem, og, i *EIR's* rapport fra 24. feb., 2017, »Obama og Soros: Nazister i Ukraine i 2014 – i USA i 2017?« (se http://www.larouchepub.com/eiw/public/2017/eirv44n08-20170224/04-21_4408.pdf), og det samme resultat ville komme i USA, hvis processen ikke blev afvendt.

Nu bliver kupforsøget mod Trump fra disse operatører offentligt afsløret af en håndfuld modige medlemmer af Kongressen, som en britiskanstiftet operation. Som *EIR* har dokumenteret, så går briternes hensigt ud på at redde Imperiet ved at underminere Trumps erklærede mål med at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Det

korrumperede efterretningsteam under Obama – Clapper, Brennan, Comey, Mueller – er blevet afsløret som kriminelle operatører mod nationens forfatningsmæssige regering. Senest har den dommer, der havde tilsyn med general Michael Flynns tilståelse for at lyve for FBI – Mueller-efterforskningens »store fangst« – krævet, at Mueller overgiver beviser for frikendelse til Flynns advokater, og som var blevet tilbageholdt, ulovligt, af Mueller, og som viser, at de folk, der interviewede Flynn, havde konkluderet, at han ikke havde løjet eller begået nogen anden forbrydelse under sit møde med den russiske ambassadør, men Mueller havde afvist disse kendsgerninger for at kunne stramme grebet om præsidenten. Der er nogle, der råder Flynn til at trække sin tilståelse tilbage, en tilståelse, der blev fremtvunget af Mueller ved at true ham med bankerot gennem juridiske omkostninger og ved at true med at retsforfølge hans søn.

Ikke alene er Russiagate ved at disintegre, men alternativet til de fascistiske trusler i Europa og USA, i form af samarbejde med Kina og Rusland om den Ny Silkevej for »fred gennem udvikling«, vokser fortsat og inspirerer nationer og folkeslag i alle dele af verden. Valget bliver i stigende grad skrappt: global krig i atomvåbenalderen, eller et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles mål. Tiden er inde for alle folk at gå sammen med LaRouche for at etablere dette Nye Paradigme, og en ny renæssance. Der er intet, der forhindrer mennesker i at skabe en sådan ny fremtid, men det må gøres, før Imperiet, som de døende dinosaurer, de ligner, fremprovokerer en krig hellere, end de mister deres imperiemagt.

Foto: Sammenstød i Kyiv, Ukraine, Begivenheder fra 18. februar, 2014.
(https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Mstyslav_Chernov)

Kina til Vesten: I stedet for at være misundelig på Bælte & Vej – Så gå med!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. feb., 2018 – En artikel i dagens udgave af den kinesiske avis *Global Times* kommer med den nyttige gentagelse af det, der har været den kinesiske præsident Xi Jinpings konstante budskab til Vesten: Gå sammen med os i Bælte & Vej Initiativet, og alle parter vil vinde!

Global Times' kronik afviser de endeløse bagvaskelser af Kina for dets rolle i at hjælpe Afrika med at udvikle sig gennem Bælte & Vej Initiativet, som værende »næret af misundelse«. Og artiklen foreslår, at »tiden måske er inde til, at de vestlige lande øger indsatsen« og går med i udviklingen af Afrika – og implicit, i hele verden.

I betragtning af denne indlysende kendsgerning – at alle parter står til at drage fordel af et Nyt Paradigme for samarbejde og fælles udviklingsinitiativer – så klør kvalificerede iagttagere i Kina og andre Bælte & Vej-lande sig i hovedet i vantro over det systemiske, selvmorderiske vanvid, der synes at feje hen over Vesten. Denne, det Gamle Paradigmes manglende evne til at konfrontere virkeligheden, blev udstillet i fuld technicolor på den nylige München Sikkerhedskonference; i de endeløse bagvaskelser imod Rusland og Kina og truslerne om at »begrænse« dem; i de fortsatte krigsprovokationer omkring Syrien og Koreahalvøen; i Tysklands manglende evne til at frembringe en ny, levedygtig regering, og frem for alt, i det britiskførte Russiagate-cirkus, der

fortsætter med at dominere de vestlige medier.

Journalisten Finian Cunningham, der skriver i RT om München Sikkerhedskonferencen, indfangede kernen i det: »At denne overfladiske og spinkle sag [de 13 anklageskrifter for indblanding i valget] af amerikanske politikere bliver holdt frem som en 'krigshandling' fra Rusland mod USA, er latterligt. Vanvid har i sandhed overtaget den gængse, amerikanske debat.« Cunningham fortsatte, at »mange alternative, rationelle iagttagere i USA og Europa kan se, at Russiagate-narrativen er ved at kollapse som følge af manglende beviser.«

Det er korrekt. Det står klart, at den britiske Mueller-operation er i opløsning, og at den stadig kæmper for at komme sig over den afsløring, som LaRouche-bevægelsen stod i spidsen for med sit Mueller-dossier. Kongresmedlem Devin Nunes, der ikke venter på, at Mueller et al. skal tage initiativet på ny, har netop åbnet en ny flanke: han har udstedt et brev til et dusin eller flere unavngivne, nuværende og tidligere folkevalgte, som instruerer dem til at besvare 10 højst ubehagelige og kompromitterende spørgsmål om, hvornår de kendte til Steele-dossieret, hvem, de cirkulerede det til, og så videre – i modsat fald vil de blive indstævnet til at gøre det.

Men, nyttige, som disse træfninger er, så er de ikke tilstrækkelige. De gør det ikke ud for en vinderstrategi for fuldt og helt at gøre en ende på geopolitik i 2018 og i stedet skabe et Nyt Paradigme, som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har erklæret, må ske. Denne strategi fordrer, at vi vinder en krig om ideer, som modvægt til selve den hypotese, der ligger under den geopolitiske nulsumsspils-verdensanskuelse, med samt dens bestialske menneskebegreb. Det er disse ideer, der har ført os til flere verdenskrige og til den nuværende trussel om en ny, denne gang endegyldig, verdenskrig.

Lyndon LaRouche adresserede denne underliggende, mest

fundamentale af alle kampe i sin banebrydende artikel fra juli 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], som han skrev for Schiller Instituttets *Fidelio*-magasin blot få måneder efter sin løsladelse fra fængsel, efter fem års indespærring for hænderne af det samme britiske Mueller-apparat, der nu er rettet mod at få ram på præsident Trump. LaRouche skrev:

»Storbritanniens Lord Bertrand Russell har, uden for enhver tvivl, været den mest onde, offentlige person i det nu udrindende [20.] århundrede ... Der er intet væsentligt hos Russell, som ikke er en gentagelse af det, der blev skrevet af [Lord Shelburnes lakaj] grundlæggeren af britisk udenrigs-efterretningstjeneste, Jeremy Bentham, for nu mere end to hundrede år siden ...

[Dette er] den britiske, filosofiske radikalisme fra Shelburnes lakajer, og fra Huxley-familien og senere fra Russell. Bertrand Russell var, mens han levede, en raceren venetiansk køter af denne Shelburne-type ... Forstå dette, og du forstår, hvem Russell er. Forstå Russell på denne måde, og du vil begynde at forstå de seneste 600 års europæiske historie, og verdenshistorie. Så begynder du at forstå de vigtige træk af det nu udrindende, nuværende århundrede.«

Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag: »Med denne galskab med Muellergate og Russiagate, med dæmoniseringen af Rusland og Kina, er dette kursen mod Tredje Verdenskrig. Den eneste måde at stoppe det på er gennem et Nyt Paradigme i den måde, mennesker tænker på. Og det er, hvad vi bør diskutere med dem. Vi har løsningen med Lyndon LaRouches Fire Love, som er en bydende hastesag, fordi det næste finanskrak kunne indtræffe, hvornår, det skal være. Og vi må optrappe debatten for, at USA skal gå med i Bælte & Vej Initiativet, ikke kun for at genopbygge infrastrukturen i USA, men for at gøre det, som *Global Times* i dag sagde: Gøre fælles sag med Kina i Afrika, for at bygge dette kontinent.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i et erhvervsarrangement med præsident Xi Jinping i Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (*Official White House Photo by Shealah Craighead*)

[1]

https://www.schillerinstitute.org/fid_91-96/943a_russell_lhl.html

Amerikas fremtid ligger på den Nye Silkevej sammen med Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 19. feb., 2018 – Søndagens gennemgribende anklage mod FBI fra dommer i New York og tidligere anklager Jeanine Pirro var tiltrængt, og fuldstændig korrekt i sin udstrækning. Amerika har ikke brug for, og bør ikke have, et sådant Federal Bureau of Investigation.

Siden sin skabelse under den anglofile Teddy Roosevelt i 1908, på britisk initiativ, har FBI's rolle været at narre amerikanerne med hensyn til, hvem, der var deres modstandere og fjender, og ikke bekæmpelse af kriminalitet.

Bureauets første job var at rulle i tjære og fjer, »russiske og østeuropæiske røde«; dernæst at arrestere, dømme i eksil eller dræbe amerikanske ledere, der i 1915 ikke mente, USA skulle gå i krig mod Tyskland. Så var det igen de østeuropæiske »røde«, og dossiers, der skulle afpresse præsidenterne Franklin Roosevelt og John F. Kennedy imod afspænding over for Rusland; overvågning og arrestationer og mord for at ødelægge Borgerrettighedsbevægelsen. Og dernæst

den »moderne æra« i tiden efter J. Edgar Hoover, med at gøre seriemordere til FBI-informanter og beskyttede vidner, inklusive beskyttelse af de saudiske medskyldige i angrebene 11. september, før og efter gerningen.

FBI har ikke ændret sig i et århundrede, helt frem til Robert Muellers og James Comeys roller i neo-McCarthy-, »had Rusland, had Kina«-kampagnen, der er rettet mod præsident Trump. Også i denne kampagne har FBI været et villigt instrument for britisk efterretning, som det nu er blevet gennemgribende afsløret af det berygtede tilfælde med »Steele-dossieret«.

Men verden, og USA, har dramatisk ændret sig. Der er nu en anden nation, der repræsenterer videnskabeligt fremskridt og teknologisk optimisme in action, hæver levestandarden og fjerner fattigdom hjemme og ude. Denne nation er Kina med sit nu næsten verdensdækkende Bælte & Vej Initiativ med store projekter for videnskab og infrastruktur.

Og USA, der stadig er i besiddelse af evnerne til at gå sammen med, og endda overgå, Kina i dette, er i stedet blevet gennenhullet af pessimisme og fremmedfjendskhed, med frygt for videnskab, med afhængighed af giftstoffer og selvmord, med lønninger og forventet levealder, der er i fælles nedgang. Og med massedråbsmænd, selvmorderiske pessimister, der raser for at dræbe folk i deres umiddelbare omkreds.

Wall Streets finansielle kollapser og afindustrialiseringen af landet har været den første årsag; men ideen om, at USA konstant må være under forberedelse til krig med andre atommagter, har spredt pessimismen.

Nu står ikke alene Amerika, men også de europæiske nationer over for et valg, om de skal gå med i det nye paradigme for initiativet for storslået, globalt infrastrukturbyggeri og udryddelse af fattigdom, som Kina har indledt, eller i stedet konfrontere Kina og Rusland og true med at fremprovokere en verdenskrig. De fleste asiatiske lande, de østeuropæiske

nationer, de afrikanske nationer har allerede valgt Bælte & Vej Initiativet; latinamerikanske lande forsøger også at gå med, mens amerikanske militære ledere truer dem imod det.

Dette er ikke bare »få ram på Trump«, fordi han går ind for stormagtssamarbejde. Amerikanere får fortalt, at deres overlevelse afhænger af at bekæmpe Rusland og at stoppe Kinas fremskridt.

Valget mellem disse to paradigmer er selvfølgelig, hvis de folk, der træffer det, er store nok til at tænke og handle for sig selv. At tænke, dvs., som de tænkte, da de var på vej til Månen og præsidenten havde bedt dem om at spørge, hvad de kunne gøre for deres land, og for verden.

Foto: Præsidenterne Donald J. Trump og Xi Jinping applauderer og takker de optrædende på en kulturel forestilling i Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, efter en statsmiddag for dem, i Beijing, Kina. (White House Photo by Andrea Hanks)

Seneste fupnummer fra Mueller, trængt op i en krog: Opgylpet Nothingburger

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. feb., 2018 – Sidste fredag så vi det seneste udslag af spil for galleriet fra den særlige anklager Robert Muellers side, med dennes annoncering af, at der var indgivet anklageskrifter mod 13 russiske borgere og tre enheder, inklusive Internet Research Agency, for angivelig »indblanding« i de amerikanske valg i 2016.

Men hele denne episode, der har domineret overskrifterne i de fleste vestlige medier, er en eneste, stor, genopgyldt Nothingburger, som man siger i folkeligt sprogbrug.

For det første, så blev hele denne angivelige sag bredt dækket i medierne for år tilbage. Der er intet nyt i anklagerne, som i sig selv er skrevet og formuleret som en pressemeddelelse snarere end et juridisk dokument. Vi anbefaler vore læsere at læse artiklen i det kommende *EIR*-nummer, »Robert Mueller II Indicates Some Russian Social Media Trolls: Indictment Scams the American People«, af Barbara Boyd, forfatter af LaRouche PAC's nu berømte **Mueller-dossier**.

For det andet, så befinder de anklagede personer sig i Rusland, der ikke har nogen udvisningsaftale med USA, og de vil derfor aldrig blive retsforfulgt i USA. Dette er meget belejligt for hr. Mueller, eftersom han ikke behøver fremlægge nogen kendsgerning for at styrke sin sag – eftersom det er mere end sandsynligt, at han ikke har nogen sag.

For det tredje, og det vigtigste, så er hele dette cirkus beregnet på at skulle fjerne opmærksomheden fra den kendsgerning, at det er Mueller, hans FBI- og DOJ-medsammensvorne, samt Obamas Hvide Hus (i.e., Obamaregeringens folk) der alle agerer under marchordrer og overvågning fra britisk efterretning, der er blevet taget på fersk gerning i et statskupforsøg imod USA's valgte præsident, Donald Trump, på vegne af en fremmed magt. Deres kriminelle team, såsom »pit bull« Andy Weissmann, bliver yderligere afsløret med hver dag, der går. Og den amerikanske befolkning er i stigende grad oprørte over det faktum, at FBI har haft for travlt med at iscenesætte et kup til at følge op på ledetråde, som de var i besiddelse af, for at stoppe skolemassakrer såsom den, der netop fandt sted i Florida.

Den russiske regering er klar over, hvordan landet ligger i Washington, D.C. Udenrigsminister Sergei Lavrov sagde til Euronews den 16. feb., at »Demokraterne kan ikke forlige sig

med nederlaget [i 2016], som fuldstændigt tog dem på sengen, og nu går de af deres vej for at forpuste tilværelsen for præsident Trump ... eftersom han er en leder, der kommer fra uden for systemet ... og som mere end en gang har bekræftet sin oprigtige hensigt« om at have respektfulde og produktive relationer med Rusland. Lavrov afviste selvfølgelig Muellers seneste anklageskifter imod de 13 russere og bemærkede, at de, der arbejder på hele Russiagate-operationen, »har trængt sig selv op i en krog gennem erklæringer om præcise data om russisk indblanding«, der ikke eksisterer.

Mueller og briterne er virkelig trængt op i en krog, men de er endnu ikke helt besejret, og som et resultat udgør strategiske provokationer – såsom forsøget på at dele Syrien og direkte militære trusler imod Rusland og Kina – fortsat en meget reel fare.

Denne fortsatte fare understreger den strategiske betydning af den åbning, der er skabt i USA af den nationale debat over præsident Trumps infrastrukturplan, hvor **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for økonomisk og videnskabelig udvikling kan placeres i centrum for en diskussion om politikken i hele den bankerotte, transatlantiske sektor.

Genopbyg **Amerikas**
infrastruktur: **Optrap**
kampagnen for LaRouche-planen

Webcast, 16. feb., 2018

Gæst Paul Gallagher.

Vært Matthew Ogden: Titlen på vores show i dag er »Genopbyg Amerikas infrastruktur: Optrap kampagnen for LaRouche-planen«. Jeg har inviteret Paul Gallagher, økonomiredaktør for Executive Intelligence Review, på showet i dag, og vi er glade for at du tager dig tid til at komme, Paul. Vi har nu mulighed for at få en meget seriøs og nøgtern diskussion om LaRouches økonomiske program: De »Fire Love«, og lige nu er dørene vidt åbne.

Med udgivelsen af den såkaldte »Udkast til Lovgivning for Genopbygning af Amerikas Infrastruktur« – Dette er programmet fra Trumps Hvide Hus, som blev sendt over til Kongressen. Det blev udgivet mandag. Alt imens indholdet af denne rapport er, for at sige det mildt, uheldigt – det har Wall Streets fingeraftryk over det hele, alene det, at dette forslag er kommet frem; men det er rent ud sagt en total taber, der har galvaniseret diskussionen nationalt, og det er virkelig begyndt at katalysere kongresmedlemmer på begge sider midtergangen til at begynde at tænke over spørgsmålet på en meget mere seriøs måde: Hvordan finansierer man infrastruktur? Hvis vi taler om \$1,5 billion, hvor skal de komme fra?

(Her følger engelsk udskrift):

And this includes, frankly, Trump himself. As President Trump said in the Letter of Transmission, that was sent over as the opening to this legislative proposal, he said: "Our nation's infrastructure is in an unacceptable state of disrepair, which

damages our country's competitiveness and our citizens' quality of life. For too long, lawmakers have invested in infrastructure inefficiently, ignored critical needs, and allowed it to deteriorate. As a result, the United States has fallen further and further behind other countries. It is time to give Americans the working, modern infrastructure they deserve... My administration is committed to working with the Congress to enact a law that will enable America's builders to construct the new, modern, and efficient infrastructure throughout our beautiful land."

Now, on Tuesday, President Trump held an open, televised roundtable with different Senators and Representatives, both Democrats and Republicans, and this was ostensibly to discuss the aluminum, steel industries and trade policy around that, but during that roundtable, which was televised, the discussion of the infrastructure program came up. And I'd like to just play a short clip from that roundtable; this is an exchange between President Trump and Sen. Sherrod Brown [D] from Ohio, and then Senator Blumenthal [D-CT] also gets in on this. And what you hear is that President Trump says, look, I want to have a bipartisan plan. Come back to me with a counterproposal. What we put out was an opening bid, but I really want a bipartisan plan. I'm ready, willing and able. So, here's a clip from that roundtable:

[start video]

PRESIDENT TRUMP: I actually think that we can go bipartisan on infrastructure, maybe even more so, than we can on DACA. ...

On infrastructure which is the purpose of what we're doing tonight, come back with a proposal. We put in our bid – come back with a proposal. We have a lot of people that are great Republicans that want something to happen. We have to rebuild our country. I said yesterday, we've spent {\$7 trillion} – when

I say "spent," and I mean wasted – not to mention all of the lives, most importantly and everything else – but we've spent \$7

trillion as of about two months ago, in the Middle East – \$7 trillion. And if you want to borrow two dollars to build a road

someplace, including your state, the great state of Ohio, if you

want to build a road, if you want to build a tunnel, or a bridge,

or fix a bridge because so many of them are in bad shape, you can't do it. And yet, we spent \$7 trillion in the Middle East.

Explain that one. [crosstalk]

SEN. SHERROD BROWN: I've love a bipartisan – we have a bipartisan proposal. We can [crosstalk] dollars on it in infrastructure. We're glad to work together on a real infrastructure bill with real dollars, plus what you can leverage

in the communities and private sector.

PRESIDENT TRUMP: Do a combination.

SENATOR BROWN: It needs real dollars.

President Trump: I would love to have you get back to us quickly, 'cause we can do this quickly and we have to rebuild our

country. We have to rebuild our roads and our bridges and our tunnels, so the faster you get back, the faster we can move.

Focus on document this week, if you don't mind, right? But

the

faster you get back, the faster we move.

SEN. RICHARD BLUMENTHAL: I come back to Senator Brown's point, I think there's a opportunity for real bipartisanship here, in these two areas.

PRESIDENT TRUMP: I agree, and I'd like you to come back with a suggestion on infrastructure in the plan, and I think that's a bipartisan plan. I really would like to see you come back with a counterproposal on the infrastructure. I think we're going to get that done. I really believe that's – we're going to get a lot of Democrats, we're going to get a lot of Republicans. We're going to get it done. It's something we should do. We have to fix our country: We have to fix our roads and our tunnels and bridges and everything, so, if you can work together on that, and I am ready, willing and able, on infrastructure – that is such a natural for us to get done. And I think we could probably do it. Thank you all very much. [End video]

OGDEN: So as you can see, asking them to come back with a counterproposal, he said, this is our opening bid, but the point is clear: Now is the time for us to mobilize like never before, to put the LaRouche plan on the table. {This} is the counterproposal. Let me put on the screen here: first we've got our Campaign To Win the Future. This is obviously the national statement of intent for the elections in 2018. LaRouche PAC is mobilizing a

national movement and galvanizing discussion around this program.

And then the content of that campaign can be seen on the next slide, this is “The Four Laws To Save the United States: The Economics Principles Necessary for a Recovery – Why the United States Must Join the New Silk Road” and this contains full elaboration of Lyndon LaRouche’s four economic laws.

So, I know that Paul is very short on time, and I would just like to ask you: Please address what the situation is now in Washington. What’s coming out of this release of this so-called

legislative proposal? And what actually has to be done?

PAUL GALLAGHER: Thanks, Matt. My first reaction, when the White House plan was released – I call it the “White House plan,” not the Trump plan, but the White House plan – when it was released, was that closed a certain door of people in elected

offices around the country and in Washington, constantly saying

“what is the White House going to come up with? what is the White House going to come up with? what are they going to give

us in the way of what they can get started towards infrastructure

investments? because we desperately need it?” And when it finally came out, and it was very, very, very lacking – as you said, a Wall Street plan – that closed a certain door, and immediately, thus, opened another one.

OK, now they have come out with that. Now, we have to come out with something. It’s up to the rest of us, particularly those in elected office, but all of us who are active in fighting

for this: It’s up to us now to shape the alternative, because this one just isn’t going to work. And it’s good to see that that definitely includes the President – that view. He, on another occasion, immediately after the plan was rolled out on

Monday, he said that compared to the tax legislation and the military spending increases and so forth, that this infrastructure plan that the White House has put out, was really quite unimportant. A rather surprising thing for him to say. But it indicated, when it was followed the very next day by the comment you just saw, "give me an alternative," and then the very day after that, in another meeting with members of Congress, when, as soon as he was prompted in any way by any of them, he came out very strongly for increasing the Federal gasoline tax by 25 cents a gallon, and applying that through the Highway Trust Fund, to infrastructure investment – not at all something which is part of the White House plan, so-called; and not part of the Republican leadership's plan at all.

But when he was asked, he went with that. He hasn't said this publicly, but a number of senators and representatives who were at that second meeting, have reported it publicly in the same way. It's clear that he did say that he was for that increase in the gas tax, and as he said, he would take the political heat for backing it as President, if they would go forward with it.

So you've had, in rapid succession, a number of indications that this plan, as poor as it was that came out from the White House, is not in fact the President's plan, and it simply closes the door on all this waiting, and now says, where are the alternatives?

And that is very definitely what is in the LaRouche Four Laws, is the one alternative to this that will work.

Let me get into this in another way, unless you want to break it up, Matt. And if you have questions, please,

interrupt.

But I wanted to read a piece that was written just two days ago by a Chinese scholar John Gong; he's a very prominent professor University of International Business and Economics in

Beijing; and he's a former executive editor of the {Journal of Chinese Economic and Foreign Trade Studies}.

OGDEN: We actually have a slide with the title of that article which was written for China Global Television Network (CGTN), "Make America Great Again – With Chinese Money." And I

can read some of the quotes that people can see on the screen, and then maybe you can address what the content is.

This is what he had to say: "Trump is absolutely right that Americas crippled bridges, potholed highways, and crooked railways cannot wait any longer. America needs to be great again.

The only question is, where is the money coming from?" And then

later in the article he said, "I have a great idea. Bank of China

and other major banks from China are now flush with dollar cash

and other dollar-denominated liquid assets, totaling over \$3 trillion, mostly in the form of holdings in U.S. Treasury bills

and bonds. This money can be readily used for Chinese investors

to participate in America's infrastructure boom. By that I mean

Chinese investors can participate in those infrastructure projects as active equity investors, and maybe contractors or suppliers at the same time.

"Call it the Belt and Road. Call it

America-belt-America-road. I don't care, as long as Chinas current

account trade surplus can be somehow transformed into a capital account stock, in the form of money invested in America as permanent equity shareholders, and more importantly permanent stakeholders of a stable and prosperous Sino-U.S. economic relationship. This could be a win-win mode for both countries.”

[https://news.cgtn.com/news/79596a4d33677a6333566d54/share_p.html]

So that’s Dr. John Gong.

GALLAGHER: Now, that’s very important, in the way it is formulated, in the precision of it. He’s talking about Treasury

holdings, – he’s not the first Chinese official to do this.

In

fact, a year ago, in late January of 2017, Ding Xuedong, the then-chairman of the Chinese Investment Corp., which is one of their two big sovereign wealth funds, made essentially the same

proposal. He said, we have such and such a volume of long-term

U.S. Treasury holdings, they’re not earners, their interest rates

are very low, their return is very low; we would like to trade them for a long-term investment in a U.S. infrastructure bill, as

he put it. And he, at the time, estimated that really, the need

for investment in the United States for new infrastructure, was

{ $\$8$ trillion}, a figure which may seem impossibly large to many,

but actually isn’t.

[http://www.larouchepub.com/pr/2017/170116_chinese_invest.html]

Nonetheless, Helga Zepp-LaRouche has written in articles

which have been published in the Chinese press, she's frequently interviewed and quoted there, – she has written exactly this proposal in articles which have been published there. I have presented exactly this idea to Chinese officials in Washington.

This is part of LaRouche's Four Laws.

But to start with, the first action implied by his four actions that have to be taken legislatively and from an executive

standpoint, is the restoration of the Glass-Steagall Act and the

breakup of the Wall Street banks and the hiving off of all of the

casino speculative investment vehicles, special purpose vehicles

and all of that, in order to protect and use the commercial banking system for investments.

You cannot get to real, major infrastructure renewal without doing that, and you could see this in the meeting that you played

the clip from. There was at least one representative from Missouri, who brought up the issue, when the discussion was about

trade, and specifically whether there might be tariffs against aluminum imports from China, he brought up the fact that there is

a grave lack of capacity to produce sufficient aluminum for industry in the United States, and where is that lack coming from? The lack of power supplies. So that, this is an infrastructure question, although if you ask the simple question,

“Is there an apparent sufficient amount of kilowatt-hours per year per capita in the United States?” Yes, there is. But is there sufficient, reliable electrical power supply – constantly

online, reliable, electrical power supply – for an expansion

of industry? The answer would in many cases be, "no." And that was what he was bringing up, in particular with respect to more aluminum plants in the United States. You have a grave inability to produce enough power, particularly since the fiasco of electricity deregulation out on the West Coast 15 years ago: That deprived the aluminum industry and shut down a very significant amount of it. Now, if there's going to be that kind of investment in infrastructure across the country, it's not going to be one, or two, or three, or four, very famous big projects, like the renovation of the whole Northeast rail corridor of Amtrak, and the bridges and the tunnels in New York and so forth. It's not going to be simply those things. It's going to be, at many, many levels around the country, the production of enough clean water supplies, the production of enough electrical power supplies; the replacement and renovation – mostly replacement – of the river navigation systems, locks and dams, and many of these things. And for those, the commercial banks have to be ready to lend, because it takes a lot of employment, a lot of contracting, a lot of local borrowing: The banks have to be ready to lend and if you allow them to stay the big commercial banks, and the mid-size regional banks – if you allow them to stay in the Wall Street casino, that's where they'll stay. If you say, "no, your business as a commercial bank is lending," then you have a credit

channel through the banking system through which national credit can flow, and cooperate in this kind of thing. So it starts with restoring bank separation under Glass-Steagall. We're going to have a group of elected officials from Italy in a couple of months come over and help us organize in Washington on this, because they're fighting for it in Italy at the national and also the local level. Then, the specific second law of LaRouche, a national credit institution, which is able to produce large volumes of productive credit for productive employment of the people, and for increased productivity. And that is where not only the White House plan, but many other plans that have been put forward, are really completely inadequate, where we do have to talk about several trillions of dollars at least of investment, and the way to do that, is exactly the way that was reflected in that comment by Dr. Gong: That is, there is a lot of long-term Treasury debt held out there; three major holders of this long-term Treasury debt, which totals \$7.5-\$8 trillion, are the commercial banks of the United States, again, which hold it in their reserves and all their excess reserves which are very large right now; second, Japan, which holds more than \$1 trillion in primarily long-term U.S. Treasury debt; thirdly, China, which actually holds now somewhat more than Japan; about \$1.2 trillion of the same kind of debt. Those are potential shareholders, equity holders, subscribers of that Treasury debt into a new bank created by

Congress for the purpose of generating this kind of credit. That is exactly how we have proposed and circulated and organized that this is the way to form – without a tremendous amount of new borrowing – to form a sufficiently large national bank for infrastructure; essentially by swapping existing long-term Treasury debt holdings for equity in such a new national bank created by Congress with a guarantee from the Treasury for the payment of the dividends on that equity. And with taxes – this is not free; it's never free, – but with taxes assigned to make sure that those dividends can be paid. That's where the increase in the Federal gasoline tax and potentially the use of other what you would call infrastructure excise taxes, like the port excise tax and the navigation tax on the locks and dams, that's where these would come in. Because if you simply go and raise the gas tax by 25 cents and spend the money for infrastructure projects, it will not produce nearly, nearly enough. But if you use it in this way as leverage to guarantee the equity in a new national bank in exactly the way that we're seeing reflected in that proposal, that article from Dr. Gong, then it'll work. As I said, he's not the only person, not only among leading Chinese thinkers about this, but also from Japan, there's the same kind of positive view of this idea. Potentially, there you have it – an infrastructure bank. Then you have to go on and what are you going to use that credit for? It can't be used simply to repair roads and repair bridges. There are entirely new areas of technological and scientific breakthroughs which will raise productivity in the economy to a far greater extent. One of them that we identify is

that a crash program is necessary to develop not only thermonuclear fusion electric energy, but the plasma technologies of infrastructure, which will probably come from such a crash program even before commercial nuclear fusion electricity arrives. We will have plasma technologies being spun off from that crash program, which will address themselves exactly to the production of the kinds of capacities that have died out in deindustrialization in the United States. But they'll do it at a higher level of technology. Those kinds of investments, are one of the Four Laws that LaRouche has called for. Also, a big increase in NASA's capabilities, going back to the Apollo Project level of effort by NASA to really go back to the Moon; industrialize, develop the Moon, develop the raw materials there, including for fusion energy production. And from there, go deeper into the Solar System and ultimately into the galaxy. This is the kind of science driver which leads up-shifts in productivity in industry. And infrastructure is really the way that these up-shifts get introduced to the economy. For example, in a high-speed rail system of cars using magnetic levitation and similar technologies, this is the way it gets introduced. So, that opening from the President is very important. Yesterday you had comments which I think are very significant from the two leaders of the House Transportation and Infrastructure Committee – the Republican chairman William Shuster of Pennsylvania, the Democratic ranking member Peter DeFazio – they are normally quite a bit at odds. But in interviews yesterday which were reported today, they were reporting that they are already jointly working on a

legislative

alternative to exactly what you saw the President asking for there. A legislative alternative again, with real Federal dollars; the language which Senator Brown used – actually it was

Senator Wyden was the other Senator – real Federal dollars.

An

alternative to present which the Transportation and Infrastructure Committee is where legislation along these lines

will have to start. So, you're seeing that; you're seeing the gas tax being discussed very widely, including by those same two

leaders of that committee. You're already seeing an

infrastructure bank act in the House – HR547 – of

Representative Rosa DeLauro, Democrat from Connecticut, which has

the backing of fully half of the Democratic Caucus in the House

and is not a national infrastructure bank which would operate in

the way that we've described and therefore would not be as large

or as capable. But nonetheless, it's legislation which in my view is quite similar to the Reconstruction Finance Corporation

which operated under Franklin Delano Roosevelt's administration

and did so much to recover the country and then to lead the mobilization for the war and through the war in the 1940s. So

that is also something definitely within the purview of LaRouche's Four Laws.

OGDEN: The idea of national banking is, I think, really the critical idea; and it takes us obviously directly back to Alexander Hamilton. If you look at Hamilton's view on infrastructure, the idea of public infrastructure is very much

an

American idea, and is a major pillar of the American System. Hamilton's emphasis on the necessity for the rapid upgrading of

the national infrastructure, the ports and dredging the harbors

and things like this, what was called "internal improvements."

But this idea of public infrastructure has an American idea to it. In fact, it was written directly into the Constitution in the form of the General Welfare. There were huge fights, including Hamilton's defense of the Constitutionality of a national bank against Thomas Jefferson around this idea of the General Welfare. I know you have to go, so maybe one more aspect

that you can address before you leave, and then I can conclude the remaining portions of the show on my own. But just on this

subject of the idea of the public good, the United States used to

be the world's gold standard, in great modern infrastructure, public infrastructure. You can see that obviously by what Franklin Roosevelt did during the New Deal. Nations around the

world were banging on our door to try to imitate what we accomplished with the Tennessee Valley Authority and so forth and

so on. But now, the gold standard is swiftly being set by China

and what China has done in an unparalleled way. Create this amazing public infrastructure in a very rapid and swift manner.

Two things I think maybe could be addressed in what we need to now learn from China or relearn in terms of what we used to be committed to, is: 1) the policy approach that has made this possible in China; but also, 2) the philosophy that China is clearly committed to when it comes to this idea of the public good, the common good, or what we call in American

Constitutional

language, the General Welfare. Maybe you can address that just briefly before you leave, Paul.

GALLAGHER: There was, in the 19th Century, the American Whig and then Republican leaders were all very conscious Hamiltonians. They realized that they were attempting to develop the country, and they were doing it – at least a lot of the time – extraordinarily successfully with a commitment to the “internal improvements” what we call infrastructure, but the internal improvements, the national credit provision, the protection of industry; which came from Alexander Hamilton. But his overriding premise was actually none of those particular policies, but rather his stating against the tide of opinion in the 1790s when he was Treasury Secretary and the decade before and after. He definitely took on the tide of opinion that the United States was going to be an agricultural country, a country of yeoman farmers with all of their well-known virtues and so on and so forth. He said that the wealth of a country is found in the inventive qualities of its people, and in the freedom and opportunity that they have to turn their inventive qualities into enterprise. And he really was responsible for the emergence of the first banks of the United States; not only the First Bank of the United States, the first national bank, but also the first private banks of the United States, of which there were very few at that time. He saw the creation of a national bank as essentially the necessary link or liaison between the actions of the government to assist the economy and the actions of the private banks; that this was

the
necessary way, in which they should be related. But his
principle
was that the mind of the individual and the freedom of the
individual and opportunity to make that into enterprise, that
that was what defined the ability to produce the wealth of a
country and that the wealth of a country was produced within
it;
it was not gained by trading with other countries – fairly,
freely or otherwise. It was gained primarily by producing the
wealth which the inventiveness of the people and the resources
of
the country made possible. And that was the function of
protection when it was used, but of course, Hamilton favored
more
what we would call industrial subsidies than he did what we
call
tariffs. So that, right through Abraham Lincoln, was the
creed
of the great leaders of the United States in the 19th Century
and
considerably thereafter. We became the greatest industrial
nation on Earth that way.
Franklin Roosevelt revived that general outlook, although he
did so without the creation of a national bank, really because
of
what he was working with in Congress. Otherwise, he might
have
preferred to do that. But he did it through such institutions
as
the Reconstruction Finance Corporation and the TVA, which
became
wonders of the world. We have not really improved on that
much
in the 70-80 years since. But that idea, Hamilton's ideas
spread
very rapidly through Friedrich List, who spent a lot of time

in
the United States and was a leading Hamiltonian in the 1820s
and
1830s, and then was in the middle of the unification of
Germany
for the first time in the Customs Union of Germany in the
middle
of the 19th Century. This spread through Bismarck's policies,
who knew that he was a Hamiltonian, later in the 19th Century.
They spread through the Japanese adopting and learning a lot
of
the works of Hamilton; late in the 19th Century inviting
Hamiltonian economists from the United States to come over and
advise them. This kept being repeated in Korea again. China
has
taken this far beyond, because as you said, they're not only
applying those policies, but they're also as they always say
doing them with Chinese characteristics. Particularly now
with
Xi Jinping as the President of China, he has really defined
and
enshrined in their Constitution the principle of what a
country's
leadership is judged for is its ability to strive for the
common
welfare, the common aims of the population; what we call in
the
Constitution, the General Welfare. That has really had a very
distinctive effect on Chinese policy in the country and also
on
the policy of the Belt and Road Initiative which Xi Jinping
launched, but was really already underway before he made the
formal speech three and a half years ago. Already the
investments by big Chinese commercial banks outside China, in
these projects of energy, mining, but also a lot of
infrastructure projects. These big investments were already
underway in 2011, 2012; then he made the announcement in 2013,

which was so very close to the policy of the World Land-Bridge which had been promoted by Lyndon and Helga LaRouche since the later 1980s. And since that time, that has really been recognized in China; they call Helga the Silk Road Lady. This policy of the common welfare is clearly one reflected in the way that they've eliminated almost entirely down to the last few tens of millions of people, they've almost entirely eradicated extreme poverty in China. I just heard the World Bank chairman the day before yesterday praising that to the skies and saying it's the one model for the world. He said the World Bank has been trying to do this for so many decades, to eradicate poverty, without making too much progress. China has done it, and now they are seeking to help do it in Africa and other places. They want to invest in the Middle East in reconstruction. But this is really the test that you are acting for the general good, for the common welfare, which is what our Constitution commits us to. So, in that sense, they've gone beyond, and in the process, really developed a lot of technological breakthroughs in infrastructure; and that's where you find them. That's where Roosevelt found them. The projects of the 1930s, which many people think of as just creating a lot of work for people, and building a lot of airports and roads and bridges and things like that; those projects – especially the hydro-electric projects and especially the Tennessee Valley Authority – were technological breakthroughs at the time. They built dams, navigation systems, hydropower systems technologically in ways which not only hadn't been done, but had been denied that they

could be done even right up to that time. John F Kennedy spoke about this later, that experts were saying that you couldn't build dams that were simultaneously for water management, for navigation, and for hydropower. The TVA did 57 such dams. So, they completely transformed an area of the country. These breakthroughs were made in all of this infrastructure building in such a way, that the productivity of the U.S. economy leaped up in the 1930s at the fastest rate of the last 150 years. A close second was the 1940s, including the war mobilization. So that's what China is experiencing now, as they make these kinds of investments; and they're doing it with a very common welfare orientation.

OGDEN: Wonderful! So, thank you very much, Paul. I'm going to let you go before we finish the remainder of our show.

But I think you've made it very clear that we are uniquely positioned to inform and ultimately shape this counterproposal and what must ultimately become the infrastructure and general economic policy of this Presidency. So, I know we have a lot of work to do. Thank you for joining us, Paul.

GALLAGHER: Thank you. I'm sure you'll talk about the necessity to bring this up from the bottom as well; from the local elected officials, from the state legislatures in particular and apply it to the election campaign. I think it's probably true what Chairman Shuster said, which is that work on this legislation will be going on until the summer. I think that's definitely true. It will become a part of the election campaign, no question. If we can get candidates out there and

local elected officials out there who are for the Four Laws, we're going to shape this. So, thanks for the opportunity and having me on, and have a good time.

OGDEN: Thank you, and we'll talk to you again soon. What Paul said is absolutely correct. This is the ultimate principle or thought behind the campaign to win the future. This is the LaRouche PAC election mobilization in 2018. We've already had a number of state legislators endorse this campaign. We're really on the ground in various places, including in West Virginia; doing some very significant meetings with people who are involved in the China-West Virginia deals. We've also mobilized in a very big way in the Midwest, which was key to the Trump election victory. We know that these former industrial states really are the most significant in swinging these elections and creating the constituency blocs around this idea of the LaRouche Four Economic Laws and everything that you just heard Paul go through. This is the urgent necessity as we mobilize around this kind of program. I think everything that you just heard from Paul, makes it very clear that we are uniquely well-positioned to shape this entire discussion. I think the opportunity is even greater now than it was previously. Now, let me just go over a few things that I think will make it very clear to you that there is an opportunity for a moment

of
awakening, you could say, among people who have recognized
that
everything that we've been committed to for the last several
decades up to this point has completely failed. There were
two
very informative or entertaining articles over the last week
and
a half, which point to exactly this; indicate exactly this
opportunity for people to perhaps open their minds and begin a
more sober and serious discussion around the true principles
of
economics. One of these is an article which appeared in
Bloomberg, this was {Bloomberg Business Week} I believe. The
title of this article was "What if China Is Exempt from the
Laws
of Economics?" This is by a fellow named Michael Schuman, but
the subtitle is "Beijing's policymakers seem to be doing a lot
of
things right – and that may upend much of basic economic
thinking, especially our faith in the power of free markets."
So, here are a couple of excerpts from that article. He
says:
"Over my two decades of writing about economics, I've
devised a list of simple maxims that I've found generally hold
true...
"But recently, my faith in this corpus of collected wisdom
has been badly shaken. By China.
"The more I apply my rules of economics to China, the more
they seem to go awry. China should be mired in meager growth,
even gripped by financial crisis, according to my maxims. But
obviously it's not. In fact, much of what's going on right now
in
that country runs counter to what we know – or think we know –
about economics. Simply, if Beijing's policymakers are right,
then a lot of basic economic thinking is wrong – especially
our

certainty in the power of free markets, our ingrained bias against state intervention, and our ideas about fostering innovation and entrepreneurship.

“On the surface, that probably sounds ridiculous. How could one country possibly defy the laws that have governed economies everywhere else?...”

“Yet as China marches forward, we can no longer dismiss the possibility that it’s rewriting the rulebook. Beijing’s policymakers are just plain ignoring what most economists would recommend at this point in its development. And, so far, they’re getting away with it...”

“... Perhaps China really is refashioning capitalism.

“Perhaps. I, for one, am still clinging to my maxims...”

“... Maybe my rules of economics will hold firm after all. But thanks to China, I’m prepared to edit them.”

Now, it’s not that China is rewriting the rule book. I think that what you just heard from Paul is that it’s the West,

it’s the United States under the influence of British free market

ideology; this free-market school economics. It’s the United States and the West which have been playing by the wrong rulebook

for decades, if not generations. We’ve neglected the rulebook that we originally wrote. It was Alexander Hamilton, it was our

first Treasury Secretary; that’s why it’s called the American System of economics. Other countries have applied these principles of Hamiltonian economics and experienced the same phenomenal growth that we experienced under the influence of Hamiltonian policy. That is exactly what China is experiencing

right now. It’s leaving these economists scratching their heads,

but perhaps they merely have to open a few history books. I think as you can tell from that Bloomberg article, it's beginning to dawn on people. "Gee! Maybe we've been wrong. Maybe we've been duped by this British free trade, free market ideology. Perhaps that's why our economies are in shambles right now."

Here's another article. This is in the {New York Times Magazine}. It came out earlier this week. This one is very interesting and goes through a lot of the history you just heard

Paul elaborate on. This is called "The Rise of China and the Fall of the 'Free Trade' Myth." The subhead is "China's economic success lays bare an uncomfortable historical truth. No one who

preaches free trade really practices it." So, here's an excerpt from the article:

"[T]o grasp China's economic achievement, and its ramifications, it is imperative to ask: Why has a market economy directed by a Communist state become the world's second-largest?

Or, to rephrase the question: Why shouldn't it have? Why shouldn't China's rise have happened the way it did, with state-led economic planning, industrial subsidies and little or no regard for the rules of 'free trade'?...

"Indeed, economic history reveals that great economic powers have always become great because of activist states. Regardless

of the mystical properties claimed for it, the invisible hand of

self-interest depends on the visible and often heavy hand of government. To take only one instance, British gunboats helped impose free trade on 19th-century China – a lesson not lost on

the Chinese... The philosophical father of economic protectionism is, in fact, Alexander Hamilton, the founder of the American financial system, whose pupils included the Germans, the Japanese and, indirectly, the Chinese.”

After some history, he lays out the case of Germany, and this one is interesting to focus on. He says:

“... Unified in 1871, Germany was scrambling to catch up with industrialized Britain. To do so, it borrowed from recipes

of national development proposed by Hamilton soon after the Americans broke free of their British overlords. In his ‘Report

on the Subject of Manufactures’, submitted to Congress in 1791,

Hamilton used the potent term ‘infant’ industries to argue for economic protectionism.

“... In his view, infant nations needed room to maneuver before they could compete with established industrial powers. The

United States embraced many of Hamilton’s recommendations; the beneficiaries were, first, the textile and iron industries and then steel.

“It was Hamilton’s formula, rather than free trade, that made the United States the world’s fastest-growing economy in the

19th century and into the 1920s. And that formula was embraced by

other nations coming late to international economic competition.

Hamilton’s most influential student was a German economist named

Friedrich List, who lived in the United States from 1825 until the 1830s and wrote a book titled {Outlines of American Political

Economy}. On his return to Germany, List attacked the free-

market

gospel preached by Britain as sheer opportunism... Applying List's lessons, Germany moved with spectacular speed from an agrarian to an industrial economy.

"... Closely following Germany's example, Japan heavily subsidized its first factories ...

"... South Korea, too, found solutions for its problems in Friedrich List rather than Adam Smith. The country's leader, Park

Chung-hee ... was also deeply familiar with German theories of protectionism. (The economist Robert Wade reported coming across

whole shelves of books by List in Seoul bookstores in the 1970s.)...

"But little did I know that Hamilton (and List) would achieve their greatest influence in post-Mao China. 'The rise of

China resembles that of the United States a century ago,' the Chinese scholar Hu Angang writes. He is not exaggerating."

Now, that's a very interesting article to appear at this moment. I'm not saying that everything the author says in his analysis is entirely accurate, or that all of the conclusions that he draws are necessarily correct. But what he does make clear is that what made America great was the policies of Alexander Hamilton. And what's making China great today are those very same Hamiltonian policies. This realization shows you

that we have a very fertile field for the reception of our so-called Four Laws campaign – Lyndon LaRouche's revival of Hamiltonian policies. The fight which Lyndon LaRouche has led for decades to liberate the United States from this imposed free

market, free trade hoax; this British ideology. To return us to

the principles of Alexander Hamilton. What he did simultaneously

abroad to educate these other nations on the policies of the

American System and Hamiltonian economic policies. That's where
China got this from; that's where you can credit the great
Chinese economic miracle of the last 15 years. Do not write
out
of the equation the role that Lyndon and Helga LaRouche have
played as spokesmen for this great Hamiltonian tradition, and
urgently with updates and a profound scientific depth that
Lyndon
LaRouche has brought to this discussion. But the time is now,
and the field is very fertile for the reception of this idea
that
the time has come for a Hamiltonian coalition of nations. We
must join hand-in-hand with China to do exactly that; to bring
development to all the nations on the planet using these
American, but universal, economic principles.
Now, let me just play a very short clip from a broadcast
that Helga Zepp-LaRouche had yesterday. Because the biggest
problem that you run into – and I think this is something that
you run into as an organizer or as an activist – is that
people
fail to make the necessary leap in terms of understanding
these
principles because they have an axiomatic problem. There's a
disconnect. The biggest problem that we have when it comes to
economics today is that money is essentially God. Money has
achieved this status in economics where it is everything to
everyone. It's the Genesis of economics; it's the root, it's
the
prime mover; it's the measuring rod, it's the purpose, it's
the
medium. Money is everything. And Helga Zepp-LaRouche
addressed
exactly this pathology in her webcast yesterday. And she
called
for a public debate on this. She said, as it begins to dawn
on

people who have believed that everything that they had believed about economics may perhaps have been wrong, we need to question some of the most basic economic assumptions that we hold dear, and ask ourselves the question, "What is the ultimate purpose of an economy and what is the true source of true economic wealth?"

So, here's Helga LaRouche:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: I think there is something fundamentally wrong with the system of the free market, which after all is not that free, given the fact that all central banks did was to bail out the banks and keep money pumping for the benefit of the speculators, so that the rich become richer, and the poor become more poor, and the middle class is shrinking. This article by Bloomberg which you referenced earlier, is very interesting, because the author admits that according to his theory, China should be collapsing, it should have meager economic growth, but obviously the contrary is the case. And he says that China is doing everything which according to his theory are terrible, like state intervention, party control, – things like that – and China is prospering. And actually, he says, he's not yet ready to completely overturn his theory, but he's willing to make corrections. There will be a lot more corrections, because I think we need a public debate, what are the economic criteria for a functioning economy? And obviously, the works of my husband, Lyndon LaRouche, and his development of physical economy,

going

back to Leibniz, to Friedrich List, to Henry C. Carey, to Wilhelm

von Kardorff, who was the economic advisor of Bismarck and was one of the key influences to bring about the industrial revolution in Germany; as compared to the so-called free market

model, I think we have to have a real debate, what is the cause

of wealth? Is it money, or is it the idea of the creativity of

the individual, which then leads to scientific and technological

discoveries, which applied in the production process leads to an

increase in productivity, which then leads to more wealth, longevity, and all of these things.

We need a discussion about that, because the notion of what is economy, equating that with money, has really become one of the axiomatic assumptions of a failing system. So we need a debate about that. [end video]

OGDEN: So the time has come. As I said, it's a very fertile field, and this is one of the most important reasons why

we've now launched a new LaRouche PAC class series, which gets directly at these principles; not only of economics, but this is

what drives global policy. What is the purpose of economy? What

is the true identity of man? And what should be the collaborative between peoples and between nations, to what end?

So, I'll take that as an opportunity before concluding, to remind

our viewers that tomorrow we will have the second class in our 2018 class series. This class will be titled "The End of

Geopolitics, Part I: The History of Geopolitics.” The guest speaker will be Harley Schlanger. Again, you can register for this entire class series, which is called “The End of Geopolitics. What Is the New Paradigm?” The registration is now

open. If you have not registered for this class series, I strongly encourage you to. The link is available on the screen

– lpac.co/np2018. You can also visit discover.larouchepac.com which will be the central hub of all of the material for this class series. Again, if you’re a registered participant, not only do you have the opportunity to participate in the live public forums, such as the inaugural class that was delivered last Saturday by Helga Zepp-LaRouche, but you also have the opportunity for an in-depth engagement around the syllabus, the

required reading materials, the homework assignments, the live feedback from the teachers and from the leaders of the LaRouche

PAC class series, and also some discussion periods which are only

open to registered participants. Registration has continued to

increase. We have a large number of registered participants from

all across the United States and elsewhere around the world, too.

So, we’re putting together the educated grouping, the cadre which

will be able to lead this discussion for a new economics, a New

Paradigm. The field is wide open. The door is there, and all we

have to do is walk through it. We are in a unique position to inform this discussion today; and it is a very urgent debate which needs to take place as Helga Zepp-LaRouche just said.

So, thank you for joining me here today. I thank Paul for

joining me. Please stay tuned to larouchepac.com; we have a lot of work to do, and we'll see you next week.

De neokonservatives voksende hysteri over Kina er bevis på, at Silkevejsånden er ustoppelig. Helga Zepp-LaRouche i Nyt

Paradigme Webcast, 15. feb., 2018.

Introduktion v/ Harley Schlanger:

De voksende krigstrommer, der høres mod Kinas Bælte & Vej Initiativ, og som kommer fra transatlantiske geopolitiske institutioner og deres politiske marionetter, såsom den amerikanske senator Marco Rubio, udgør et vidnesbyrd om den voksende indflydelse, som Xi Jinpings »win-win«-diplomati har. Det, som Helga Zepp-LaRouche først identificerede som et »Nyt Paradigme«, har vundet tilhængere i hele verden med den smitsomme »Nye Silkevejsånd. Nationer i Afrika, Asien og Syd- og Mellemamerika, der er blevet udplyndret under IMF's og Verdensbankens krav om nedskæringspolitik, vender sig nu mod BVI, der demonstrerer, at reelt økonomisk fremskridt er muligt. BVI-processen tilbyder et håb om, at fattigdom kan elimineres i hele verden på samme måde, som den er blevet dramatisk reduceret i Kina.

I stedet for at fejre denne proces eller gå med i den, så har de transatlantiske eliter gang i deres gamle tricks i et desperat forsøg på at forhindre det Nye Paradigme i at lykkes. Deres gamle paradigme, med regimeskifte og krige, med anvendelse af terroroperationer, med frihandelsaftaler kombineret med nedskæringspolitikker, der producerer morderisk økonomisk ødelæggelse, fortsætter, selv med et væsentligt svækket fundament for deres overlevelse.

I USA er operationen for regimeskifte mod præsident Trump afsløret som et kupforsøg, Made in London. Nye afsløringer fra senatorerne Grassley og Graham forventes at vise, hvor dybt involveret, folk fra Obama-administrationen – og Obama selv – var i at brygge svindelhistorien om »Russiagate« sammen. Vi er nu nærmere end nogensinde før på at knække denne operation, som ville befri præsidenten for de begrænsninger, der er

påtvunget ham, og til at forfølge de mål, han førte kampagne for.

Hør Helga Zepp-LaRouches analyse af udviklingerne omkring disse spørgsmål:

(her følger engelsk udskrift af videoen):

Harley SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with the Schiller Institute. I'd like to welcome you to this week's webcast with the Schiller Institute Founder and President Helga

Zepp-LaRouche.

Helga, I think what we need to start with this week, is the issue of geopolitics. You've always emphasized, that geopolitics

is an imperial game, it's part of the old paradigm and the greatest threat to mankind. This was on display yesterday in the

U.S. Senate: The Intelligence Committee has the Threat Assessment hearing; Dan Coats, the Director of National Intelligence, said, "Frankly the United States is under attack."

And Marco Rubio said, "China is the biggest threat." He said, "it's aggressively promoting infrastructure as part of its long

geopolitical arm."

What's behind this?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think it is very clear that, as it becomes clear that China is becoming sooner or later the largest

economy in the world, it's already bypassing the United States in

certain respects, – I mean, there is obviously a freakout on the side of those people in the West who are sticking to the conception of an unipolar, the idea of a *Pax Americana*, where, basically the United States is the only remaining superpower.

And the fact that a nation which is after all, 1.4 billion people, is eventually becoming stronger, especially if it has the kind of science and technology oriented policy which China is pursuing, it is clear that some people respond to that with the idea to contain that country.

Now, I think it should be clear to anybody that that is a complete impossibility, unless you go to war.

Now, China has answered to the recent attacks, which are really ranging from Australia, to the United States, to certain

European think tanks, in a very calm way. For example, there was

a response to the formulation that China would be a "competitor"

or a "rival," as Trump said it in his State of the Union address,

where there was a quite reasonable article in *Global Times*, answering to this, and making the point that the United States has to make an historic choice: That it is clear that the rise of

China has caused certain strategic phobias among certain people,

who recognize or help to see that China is offering a different

development model which is especially attractive for developing

countries, and that they are now reacting in this way; but that

obviously, cooperation is the only way for these two largest countries in the world – the United States and China. And if they find a way of cooperation, then they have a bright future.

This is completely crazy to say that everything China does – the Chinese culture, the Chinese system – all of this would be a threat to the West. It is absolutely not the case, and

China has offered cooperation, and anything else can only lead to a catastrophe.

Now, I would make still a big difference between how President Trump reacts; while all of these attacks were going on, he met with State Councillor Yang Jiechi in Washington, and they reopened the four-level strategic dialogues, that they will continue. And I think this is very good. But obviously, the propaganda campaign against China right now is reaching an absolutely unprecedented pitch.

SCHLANGER: At the same time, we're seeing the changes going on with Russiagate. You hear very little these days about questions of what Russia did, what Trump did, but there are new things emerging. I think it's quite interesting: The Obama role is starting to be talked about, Joe diGenova had another statement. What's your assessment of what's going on with the whole Russiagate story?

ZEPP-LAROUICHE: Essentially, I think what this Joseph diGenova points out, which I think is quite relevant, that the counter-memo to the Nunes memorandum which was basically coming from Adam Schiff, was kept back by the FBI and the DOJ, diGenova says, because there are certain formulations in it which need to be redacted according to these two institutions, and he points out to the fact that the formulation because there is a criminal investigation going on, is very interesting. And he points to the fact that all the culprits who were involved in this

Russiagate

coup attempt eventually will face criminal prosecution. So that's one thing.

And also the role of former President Obama is now an issue. There was a funny email which Susan Rice sent to herself as a kind of memo, reminder, on Jan. 20, 2017, where she reported about a meeting involving Obama, Biden, Comey, herself, in which

this was discussed that the incoming President Trump should not

be told by the secret services, things relating to Russia, because of the suspicion of a collusion with Russia. Now, that's

quite incredible, that the outgoing President would instruct the

intelligence services to withhold information from an incoming President. And this refers to a meeting which apparently took place on Jan. 5th, and then, one day later, the four heads of the

intelligence services went to Trump in the Trump Tower, – this was still in the transition period – and they told him about the

supposed collusion with Russia. And later, when Comey made this

big speech in front the Congress, he said this was his “Edgar Hoover moment.”

This is all now in the public domain, and I think everything we said in the dossier on Mueller, which we published last September, is now proven absolutely to the point by these congressional investigations. [“Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin; He Will Do His Job If You Let Him!”] So, I think

the battle where the United States will go looks much better for

Trump than the people who tried the coup against him.

SCHLANGER: To go back to what you said about the Susan Rice memo: if you look at the Intelligence Committee hearing yesterday, it seems as though the heads of intelligence today are still holding to the same line that they did under Obama.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, they keep saying it, but that doesn't mean that these investigations in the House and Senate will not continue. Some mills are grinding slowly, but they're grinding.

SCHLANGER: The other big news from the United States was the introduction of the so-called infrastructure bill. What's your assessment on that? It doesn't seem to be what it was cracked up to be.

ZEPP-LAROUICHE: I think it's noted as a good thing by many people that there is, finally, somebody proposing an infrastructure program, because infrastructure is a phenomenon which lasts 30, 40, 50 years, or maybe sometimes even longer, but then eventually it ages, it's disintegrating, and that's what we see in many instances in the United States – the roads, the nonexistent fast-train system, the general condition of bridges and so forth. So it's a good thing that somebody talks about that. But I think the way how Trump is going about it, by hoping there will be private investors, and a lot of burdens on the state and local governments will not function. And I think that China has noted that point in commenting that the political system in the United States is making it impossible. Because the moment Trump said anything about his program, the Democrats completely opposed it. And obviously infrastructure is in the

national interest, and therefore, should be a nonpartisan issue.

But the fact that you have this partisan system in the United States and elsewhere in the West, as part of the so-called "democratic" system, this prevents any progress in this respect

and therefore, it's all the more important that a professor from

Beijing University offered to use the large foreign exchange reserves which China has, especially in the form of U.S.

Treasuries and U.S. bonds, to invest those in the infrastructure

in the United States.

This is a proposal which we have made from the very beginning, because obviously, China has the financing, China has

the infrastructure expertise; they have built an enormous amount

of fast train systems, and other infrastructure. So I think that

that would be the only way to make this function. But I think short of that, you need Glass-Steagall, you need a National Bank

in the tradition of Alexander Hamilton, and a credit system, and

then the cooperation with the Belt and Road Initiative; and then

it would function.

So that remains the task, basically in the United States, our colleagues are encouraging state legislators and others to make pressure from the base, so that neo-con pressure in the Republican Party and the Democratic opposition to Trump's proposals are overcome, through such a program in the national interests of the United States, which would also be a peace-building measure. So that is the battle right now.

SCHLANGER: We also have this fairly interesting article on

Bloomberg about the Chinese economy, where they say, our models show that it should have crashed, but it hasn't crashed, and they say they're confounded by this. It's obvious, these models don't work, but the Chinese are aware of that, aren't they?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. As a matter of fact, as these attacks against China have escalated, they had a very interesting counterattack on "democracy," saying that "democracy" is the hobby-horse of many people in the West, but in reality, it is not in the common interest, it's basically a weapon to defend the interest of an oligarchy. And also the West are not the only ones who can claim to have a democratic system. And then they say basically that this goes back to Mencius, who already demanded that the government must follow the Mandate of Heaven, and in China it is the highest obligation of the party to follow the Mandate of Heaven, which means following the common good of the people.

So, they basically say democracy is being used for regime change, that when they target a country, they demand people should follow "democracy," then they play up through the mainstream media some demonstrators and if everything goes well it leads to regime change and if it doesn't go well, they go for a nice color revolution.

So I think these kinds of renewed, sharp responses coming from China reflect the fact that they do not intend at all to be intimidated, and that they're quite aware of double standard of

the so-called “liberal system” which claims they’re liberals, but then demand global hegemony and controlling the rules on a global scale, and that this double standard is visible for anybody who wants to see it.

So there is a new tone of self-confidence and self-assuredness in the Chinese responses to these accusations.

SCHLANGER: And I would assume the Chinese have to be asking the question, “What’s wrong with reducing poverty?” And here we see this situation where poverty is growing in the West, it has been growing from the 2001 period on, and yet, Chinese efforts to alleviate poverty, not just in China, but also in their neighbors and all around the world as well, is seen as somehow an imperial, expansionist policy.

I mean – do the Chinese have a reaction to that?

ZEPP-LAROUCHE: Yeah. They have right now the most impressive program to alleviate poverty inside China by 2020. For those people who are interested in that, there is a documentary on CGTN, the Chinese Global Television Network, where they show how they absolutely map out every spot, every village where you have poverty, they have a file on every family to look at what are the reasons for it, what can be done to overcome it – education, infrastructure, industrialization, relocation of

people to better-off areas – and President Xi Jinping is very much hands-on. He travels to these villages – not all of them, but some; he talks to the families; he makes it clear that it is his personal concern that the goal of eliminating poverty by 2020 is reached. And this is very, very impressive. There was another article in the Chinese press, where they say, infrastructure development and poverty alleviation is also an area of competition. And not only is the economic growth of China absolutely incredible and outstanding, but so is the infrastructure building and the poverty alleviation. So the West has to basically suffer to be judged: Who is doing more for their people, is it China, or is the West, with their so-called austerity systems, which in the case of, if you look at Europe, there is now a new study out by the European Center for Economic Research [ZEW], which looked at what was the difference, after the 2008 crisis, in those countries which an anti-cyclical focus on basic research and development, R&D, and they had a massive increase in productivity. The countries that did that were Germany, Denmark, Sweden and Finland. As compared to those countries which were hit by with EU Troika austerity policy – namely, Greece, Italy, Spain, Portugal, Poland, Czech Republic, Lithuania – which had to make cuts also in the basic research and development, and as a result had a terrible collapse in productivity. I think there is something fundamentally wrong with the system of the free market, which after all is not that free,

given the fact that all central banks did was to bail out the banks and keep money pumping for the benefit of the speculators,

so that the rich become richer, and the poor become more poor, and the middle class is shrinking.

This article by Bloomberg, which you referenced earlier, is very interesting, because the author admits that according to his

theory, China should be collapsing, it should have meager economic growth, but obviously the contrary is the case. And he

says that China is doing everything which according to his theory

are terrible, like state intervention, party control, – things like that – and China is prospering. And actually, he says, he's not yet ready to completely overturn his theory, but he's willing to make corrections.

There will be a lot more corrections, because I think we need a public debate, what are the economic criteria for a functioning economy? And obviously, the works of my husband, Lyndon LaRouche, and his development of physical economy, going

back to Leibniz, to Friedrich List, to Henry C. Carey, to Wilhelm

von Kardorff, who was the economic advisor of Bismarck and was one of the key influences to bring about the industrial revolution in Germany; as compared to the so-called free market

model, I think we have to have a real debate, what is the cause

of wealth? Is it money, or is it the idea of the creativity of

the individual, which then leads to scientific and technological

discoveries, which applied in the production process leads to an

increase in productivity, which then leads to more wealth,

longevity, and all of these things.

We need a discussion about that, because the notion of what is economy, equating that with money, has really become one of the axiomatic assumptions of a failing system. So we need a debate about that.

SCHLANGER: One of the great contributions of your husband was making the connection, between geopolitical doctrine as an imperial doctrine, and the imposition of these kinds of economic policies, which only work for the handful of the most wealthy. Now, we had talked earlier – actually, it's been a focus of the Schiller Institute for a while – extending the Silk Road into the World Land-Bridge, and we're seeing that now with the biooceanic railway, the progress in Africa. What can you tell us about how these projects are advancing?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think they're on a very good development: There was just a reiteration in Brazil coming from the Chinese Embassy, that the biooceanic railway, connecting the Pacific and the Atlantic from Brazil to Peru, is still very much on the agenda, that a feasibility study has been made. So this is on a good trajectory, and all the projects agreed upon at the China-CELAC meeting – the Caribbean and Latin American countries meeting with China; and naturally, also the Africa projects are all progressing very nicely. So I think the World Land-Bridge is becoming a reality, very quickly, to the benefit of all countries that participate in it.

SCHLANGER: I'd like to come back, as we wrap this up, to the question of geopolitics. We got a question from a viewer, who wanted to know why you always blame British geopolitical manipulations for World War I and World War II? And they ask the question, what did they do, and what were they responding to? Why don't you give us the answer to that?

ZEPP-LAROUCHE: If you look at the British Empire's policy toward the Continent in the 19th century, they clearly were extremely upset about the industrial revolution in Germany, introduced by Bismarck. Bismarck, as I mentioned earlier, was a free-trade follower in the beginning, working with the Prussian Junkers. But then he got acquainted with the theories of Henry C. Carey: He had this friend, Wilhelm von Kardorff who was the head of the German business association at the time, and they recognized the fundamental difference between what Friedrich List had called the "American System," and the British system. So Bismarck changed to a proponent of protectionism, and this led to a very quick industrial revolution in Germany. Now, the British, through relatives in the oligarchy, manipulated so that Bismarck got ousted, which was really a tragedy, because Bismarck was very smart and he had basically established a peace order on the European Continent, by having many diplomatic treaties with every nation, and especially with Russia, he had the Reinsurance Treaty, which was a very important element to prevent a possible outbreak of war, in case there should be some French-German tensions.

His successors were not so smart, so they didn't pay attention to this Russia Reinsurance Treaty, and then the British started to manipulate the chessboard of the European countries, step by step, by creating incidents to create the Entente Cordiale; the Triple Entente; the war between Russia and Japan; the Balkan Wars; so that basically, every country was set already, ready to go so that the shooting in Sarajevo was only the trigger but not the cause for World War I. Now, what was behind that, also, was the idea of geopolitics as it had been developed by Mackinder, Milner, and later by Haushoffer, which was the crazy idea that whoever controls the Eurasian land-mass is in control of the world, to the disadvantage of the Atlantic rim countries, in that case, United States and England. So basically, that idea that you have to orchestrate conflict in order to prevent such a development, that became an issue, naturally, with the Trans-Siberian Railroad, which was built essentially in the 1890s; and the plans to build a Berlin-Baghdad Railway, was regarded by the British at that time, as a fundamental threat to their control of the sea trade. Now, obviously, today, with the New Silk Road, if you think in terms of geopolitics, you could easily arrive at the same mistaken conclusion, and I think that is the British thinking. And as we can see now, in the case of Mr. Rubio, or the intelligence heads of the United States, that is their thinking. But as I had said, many, many times, geopolitics led to essentially all the wars in history. It led to two World Wars, because the idea with the Second World War, was everybody who had

read *Mein Kampf* and knew the background of Hitler, knew that eventually a war between Russia and Germany would result, and there were backers who wanted Hitler to come to power – [Bank of England Governor] Montagu Norman, in the United States, the Harriman interests and others – so this was a manipulation where it was clear it would result in such a war. It should be clear to everybody who is not completely losing his marbles, that in the age of thermonuclear weapons, you cannot continue this game, if you do not want to risk the extinction of civilization! And I think what China has proposed with their “win-win cooperation,” with their offers for China and the United States to cooperate on the basis of a special relation among major powers, the offer for European countries to cooperate, that is catapulting humanity to a higher level of cooperation and reason! And I think it is so much in our self-interest – what is the problem with the United States? It’s not that China is rising, the problem is that the United States has moved away from the policies of the Founding Fathers, of Lincoln, of Franklin D. Roosevelt, of Kennedy. And the United States, indeed, could become great again, if they go back to these policies, and then they would not regard China as a threat. It’s only when the West is collapsing that there is ferment to see a rising power as a threat. But as the Chinese ambassador to Washington Cui Tiankai, he said – and I think that that is definitely something to think about – that in history, there were 16 cases where one nation

would rise and the dominant one up to that point would be faced with such a situation: In twelve cases, there had been war, and in four cases, the rising country had just bypassed the old, dominant one and that would have been the new situation. And the Chinese ambassador said: China does not want the twelve cases where it led to war, but they also don't want the four cases where China would just take over and become the unipolar, dominant country; but that they want to have respect for the sovereignty of each, and that is what all the developing countries that are participating in the Belt and Road Initiative are experiencing. That's why they cooperate, they have benefits from it, and they have, now for the first time, the chance to overcome their underdevelopment and poverty. And I think it would be absolutely dangerous to listen to these people who are now saying everything China represents is a threat. Because if you look at China, it's actually a very well-functioning economic model: The people are happy, the philosophy is for the common good, and it is not a threat. And I want to keep insisting on that, because nothing would be more dangerous than if you get into a complete anti-China hysteria, anti-Russia hysteria, and the only consequence of that could be a terrible catastrophe for all of us.

SCHLANGER: I think from what you just said, it becomes increasingly clear for people, why Donald Trump's desire to have good relations with Russia and China, is seen as such a threat to the City of London, and its extended worldwide interests.

Helga, that brings us to the end of the program today.
We'll see you next week!

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

'Demokrati': Betyder det princippet om det Almene Vel eller partipolitisk lammelse og krige for regimeskifte?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 14. feb., 2018 – Senatets Efterretningskomites høring i går med lederne af de amerikanske efterretningstjenester, var anti-russiske, anti-kinesiske optøjer fra både senatorer og vidner. Den nye 'politiske korrekthed' i ånden fra McCarthy dominerede enhver diskussion af det faktiske emne, »trusler mod Amerikas nationale sikkerhed«. Hvis der hersker noget tvivlsspørgsmål om, hvorfor, det er mislykkedes præsident Trump at forfølge sine hensigter – stormagtssamarbejde med både Rusland og Kina om bekæmpelse af terrorisme og regionale krige – så blev de besvaret af forestillingen i Senatet i går, og som også omgiver ham i Det Hvide Hus.

De ledende folkevalgte i USA og Europa har, med deres skrigeri om, at Kina og Rusland er en trussel mod »demokratiske værdier«, demonstreret deres totalt manglende evne til at praktisere demokrati succesfuldt. Deres partier gør dem ude af stand til at regere – eller, som vi ser det i Tyskland, blot at danne en regering og forsøge at regere. De kan ikke

reducere fattigdom, hvor Kina er ved at fjerne det; de kan ikke stoppe en epidemi af narkeafhængighed og selvmord. De ser et neokonservativt militær/Wall Street-kompleks føre krige for regimeskifte »imod autoritære regimer, og for demokrati«; disse krige er årsag til katastrofale menneskelige lidelser og død, og ødelæggelse af rigdomme, spreder international terrorisme og massive flygningestrømme. De står nu over for et nyt finanskrak, der er under udvikling, og lammes af Wall Street i at agere for at stoppe det sådan, som Kinas myndigheder har gjort. I stedet skrider de år efter år, at »Kina vil krakke«, mens Kinas bidrag til verdensøkonomiens vækst faktisk konstant stiger.

Det kræver samarbejde med Kina og Rusland at løse disse problemer, hvilket tydeligvis var, hvad Trump havde i sinde, da han indtog embedet. Men selv om gerningsmændene til »Russiagate«, som startede kupforsøget imod ham, nu er godt og grundigt miskrediterede, fortsætter processen med at tvinge præsidenten til at indtage en anti-russisk, anti-kinesisk holdning selv i hans egen administration.

To kronikker i de seneste par dage i en af Kinas førende aviser, *Global Times*, sætter Kinas evne til at tjene sit folks almene vel – regering ved og for folket – i kontrast til USA's ekstreme partipolitiske lammelse og forfølgelse af »demokrati« i fremmede lande ved hjælp af krige. Den anden kronik tog et spørgsmål op, der nu er centralt i denne amerikanske, partipolitiske lammelse: økonomisk infrastruktur.

Som præsidenten gentagne gange har erkendt: USA behandler ikke problemet med sin smuldrende infrastruktur, forsvarer ikke sine borgere mod tilbagevendende oversvømmelser under orkaner, fatale sammenbrud i transportsystemet, broer og dæmninger, der kollapser, inficeret drikkevand – og forbedrer da slet ikke deres liv med nye infrastrukturplatforme, som Kina, der har udbygget 15.000 mil moderne højhastighedsjernbaner og revolutioneret sit folks bevægelighed. Hvis USA insisterer på, at Kina er dets konkurrent, skrev *Global Times*, »så er

infrastrukturbyggeri også en form for konkurrence«.

Dette er en konkurrence om at tjene det almene velfærd. Præsident Trumps infrastrukturplan, påtvunget ham af Goldman Sachs bank, vil ikke gøre det; men der er heller ikke kommet noget tilbud fra nogen af de politiske partier om et brugbart alternativ – til at rette op på mere end et halvt århundredes forfald og sammenbrud.

Det eneste alternativ, der vil virke, er det, der som sit mål har det amerikanske folks og hele menneskehedens generelle velfærd. Dette alternativ begynder med at bryde Wall Street bankerne op – med en genindførelse af Glass/Steagall-loven – og udstede for milliarder af dollars ny, produktiv kredit gennem en ny nationalbank eller Reconstruction Finance Corporation, for at bygge en ny, højteknologisk infrastrukturplatform for USA. Denne fremgangsmåde er en del af Lyndon LaRouches nu berømte Fire Love, der også specificerer NASA's tilbagevenden til et niveau af rumforskning, der svarer til Apolloprojektet, samt at genoplive forskning og udvikling af teknologier til fusionskraft gennem et forceret program.

Infrastrukturspørgsmålet bliver nu en del af de partipolitiske valg i 2018. Lad menneskehedens fælles mål og fælles velfærd dømme i denne konkurrence, som de vil dømme Kina, Amerika og »demokratiet«.

Foto: State of the Union 2018

Russiagate? Alle veje fører

til London!

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

9. feb., 2018.

Vært Matthew Ogden: Titlen på vores show i dag er »Russiagate? Alle veje fører til London«. Planen er virkelig blevet kompliceret i løbet af en uge til halvanden, med offentliggørelsen af Nunes-memoet fra Husets Efterretningskomite, der efterforsker Christopher Steele; og dernæst afklassificeringen af senator Grassleys brev, som henviser Christopher Steele til Justitsministeriet til efterforskning for kriminelle handlinger. Sandheden bag det, der er blevet kaldt Russiagate, er nu hastigt ved at komme i fokus. Hver eneste tråd i denne historie, når man trækker i dem og følger dem, fører dig direkte til London.

Denne Russiagate-skandale er faktisk blevet til »Londongate«; og historien om det virkelig, aftalte spil er nu ved at blive åbenlys. Der var virkelig en fremmed efterretningstjeneste, der forsøgte at intervenere, blande sig, og forme udfaldet af valget i USA. Men denne efterretningstjeneste havde sit hovedkvarter hvor? I London, på Themsens bredder ved Vauxhall Cross; lige dér, i MI6's hovedkvarter. Historien kommer nu i fokus. Det er præcis, som vi oprindeligt beskrev det i LaRouche PAC's brochure, som vi udgav i september 2017. Det eneste aftalte spil, der fandt sted, var dét mellem USA's og UK's hemmelige efterretningstjenester, i liga med DNC og Hillary Clintons kampagne. Undermineringen af vores demokratiske valgsystem kom fra vore såkaldte nærmeste allierede – briterne; som ikke skyede noget middel for at forhindre, at

deres geopolitiske verdensorden blev afsat, og der i stedet voksede en stormagtsrelation frem mellem USA, Rusland og Kina.

Lad os huske på, hvad denne brochure, som blev udgivet for seks måneder siden, sagde. Brochuren er nu i færd med at blive revideret og opdateret og vil snart udkomme i andet oplag. Men lad os se på brochuren og se, hvad den siger.

»[Præsident Trump] truede det angloamerikanske, britiske imperiesystem efter krigen ... ved at afvise evindelig krigsførelse, søge bedre relationer med Rusland, kræve gennemførelse af Glass/Steagall-bankopdeling, gå ind for det, han refererer til som det Amerikanske System for politisk økonomi og love massiv infrastrukturudvikling og en moderne varefremstillingsplatform for produktive jobs.«

»Briterne kræver skalpe, på baggrund af deres opfattelse af at være truet, der specifikt findes i ønsket om en samarbejdsrelation med Rusland og en afslutning af den 'unipolære' ramme for relationer mellem nationer.«

Den fortsætter med at sige:

»Kuppet mod Donald Trump startede faktisk i 2013-2014. Den populære forklaring på nederdrægtighederne og forbrydelserne mod præsidenten er, at Hillary Clinton og Barack Obama ansatte deres netværk, inklusive oversiddende loyalister i regeringen og efterretningssamfundet, med det formål at ændre resultatet af det amerikanske valg og at iscenesætte det igangværende kup. Denne forklaring, der primært fokuserer på begivenheder i 2016, overser, alt imens det er sandt nok i en umiddelbart national forståelse, det større billede. Som vi vil vise, så begyndte briterne at kræve Donald Trumps hoved, iflg. deres egen redegørelse, i 2015 og blandede sig og blandede sig i USA's valg og [har forsøgt at iscenesætte] et kup for at omstøde valgresultatet hver eneste dag herefter.«

Herefter sporer brochuren den relevante historie, der går helt tilbage til kinesernes annoncering af en ny, international,

økonomisk orden i 2013, i form af det, de kaldte Bælte & Vej Initiativet. Som de ligeledes annoncerede, ville blive tæt koordineret med Ruslands Eurasiske Økonomiske Union i en bestræbelse på økonomisk udvikling til hele det eurasiske kontinent. Dette er præcis, hvad Lyndon og Helga LaRouche i over 20år har været fortalere for, i form af den Eurasiske Landbro, og som dernæst blev kendt som den Nye Silkevej.

Fig. 1

Denne del af verden, som Kina og Rusland nu aktivt forfølger udviklingen af; dette eurasiske område af verden er, hvad geopolitikkens fader, den britiske geopolitiks fader – Halford Mackinder – kaldte Hjertelandet. Han skrev en artikel i begyndelsen af det 20. århundrede ved navn, »Historiens geografiske omdrejningspunkt«. Den blev udgivet i 1904. Det, han sagde i denne artikel, og som gjorde ham til faderen af moderne geopolitik, det 20. århundredes britiske geopolitik, er, at Hjertelandet er det geopolitiske omdrejningspunkt for hele verden. Vi ser her hans kort [Fig. 1], og lige i centrum finder vi Eurasien med betegnelsen, »omdrejningspunkt«. Hele hans geopolitiske teori opsummeredes i denne udtalelse: »Den, der regerer over Østeuropa, hersker over Hjertelandet. Den, der regerer over Hjertelandet, hersker over verdensøen. Og den, der regerer over verdensøen, hersker over verden.«

Spørgsmålet om, hvem, der regerer over Østeuropa, handler stort set om, hvem, der regerer over Ukraine. Og da den behørigt valgte ukrainske præsident Victor Janukovitj annoncerede, at han ikke ville underskrive Memorandaet for Samarbejde med den Europæiske Union og i stedet ville opretholde sin tætte relation med økonomisk samarbejde med Rusland, var det det sidste strå. Mange af de samme personer, vi nu ser nævnt i Grassleys og Nunes' efterforskning af Udenrigsministeriet, såsom Victoria Nuland; mange af de samme

personer besluttede, at tiden for regimeskifte var kommet. Ved at aktivere et netværk af oversiddere fra højrefløjen og ekstreme ukrainske nationalister, der under Anden Verdenskrig havde samarbejdet med Hitler; denne flok – Victoria Nuland og andre – iscenesatte et voldeligt kup i Ukraine; det såkaldte Maidan. De væltede den demokratiske valgte, ukrainske regering og installerede deres egen regering; Victoria Nuland er berømt for at være blevet taget på fersk gerning i at indrømme dette, på bånd.

Den, der således regerer over Østeuropa, hersker over Hjertelandet. Den, der regerer over Hjertelandet, hersker over verden. Dette er britisk geopolitik, og i årtier har den særlige, amerikansk-britiske relation været et instrument for håndhævelse af dette Mackinders synspunkt af, hvad verdensordenen bør være. Når som helst en præsident; når som helst en ledende, politisk person i USA kom og truede dette synspunkt, ville elementer i de amerikanske og britiske efterretningssamfund slå alarm og på den ene eller anden måde neutralisere denne trussel. Som LaRouche PAC's brochure dybtgående forklarer, så var det præcis, hvad der skete i kampagnen imod Lyndon LaRouche. Som brochuren forklarer, så må man forstå, at dette præcis er tilfældet med den operation, der køres imod præsident Trump. For at kunne forstå operationen imod præsident Trump, må man forstå det ud fra dette perspektiv. Fra det øjeblik, det stod klart, at Trump var en seriøs deltager i kapløbet om USA's præsidentskab, og at han helt tydeligt hældte mod at afslutte Obama-Clinton-Bush-politikken med inddæmning, begrænsning og konfrontation med Rusland og Kina og i stedet hældte mod et gensidigt fordelagtigt, økonomisk og strategisk samarbejde med disse to lande – Rusland og Kina. Og fra det øjeblik blev han mål for dette apparat.

Så vær ikke naiv og lad dig blive indfanget i det daglige mediespin på talkshows på fjernsynet. Dette handler ikke om, hvorvidt du rent personligt støtter eller bryder dig om Donald

Trump. Dette er et opgørets øjeblik i den årelange kamp for det amerikanske præsidentskabs sjæl og kampen for at frisætte, befri, USA fra dette britiske Mackinder-synspunkt om geopolitik, der har bragt os helt ud på kanten af atomkrig. I stedet bør USA fuldt og helt deltage i det Nye Paradigme, der nu er vokset frem, med at bringe økonomisk udvikling og moderne økonomisk fremskridt til enorme områder af den tidligere tilbagestående, koloniserede og underudviklede del af verden.

Som vores brochure, der blev udgivet i september 2017, for seks måneder siden, stiller spørgsmålet: »Har vore efterretningstjenester faktisk ulovligt anstiftet aktive forholdsregler for et kontraefterretningsprogram, imod en siddende præsident?« Vi ved nu, at Comey løj eller vildledte Kongressen om aflytningerne af Trump Tower. FISA-kendelserne beviser dette. Senator Grassley har spurgt FBI, hvorfor, hvis I aflyttede en nær medarbejder til præsidenten, ville I ikke advare præsidenten imod ham, som det er sædvanen? Det sande svar er, at præsidenten selv var og er målet for et hidtil uset og illegalt kupforsøg, udført af dem, der har aflagt ed på at overholde Forfatningen og nationens love.

Så nu ved I det. Siden valget, og før valget, har vi siddet fast i et meget uddybende og farligt, britisk svindelnummer; med et hasardspil om vores nations fremtid i et koldt kup imod en valgt præsident. Der er begået regulære forbrydelser; ikke af præsidenten, men mod præsidenten og Forfatningen. Det, der er sket, er, at divergerende, politiske standpunkter, ideer, er blevet gjort til noget kriminelt; den selv samme fare, som de fleste bestemmelser i vores Forfatning og dens borgerlige frihedsrettigheder (Bill of Rights) blev udtrykkeligt udarbejdet for at værne imod. Vi har fortalt jer den virkelige årsag til, at præsidenten er blevet angrebet af en fremmed magt – briterne og deres allierede i vort land.

Så igen: Denne brochure blev udgivet i september 2017; for næsten seks måneder siden. Men alt det, vi dengang hævdede,

bekræftes nu som sandt af kendsgerningerne efterhånden, som de kommer ud; som med tilfældet med Nunes-momoet, Grassley-brevet og hvad vi ellers kan forvente, vil komme ud af disse efterforskninger i den nærmeste fremtid. Hvis man træder et skridt tilbage og ser på det store billede her, og ser på det ud fra dette perspektiv, er det nu uigendriveligt. Hvis man vil identificere den virkelige kilde til forbrydelserne mod vores republik og mod vort demokrati, så træk blot i tråden, og man vil finde, at alle veje fører til London.

I sin ugentlige webcast (torsdag) talte Helga Zepp-LaRouche meget direkte om dette. Jeg vil gerne afspille et kort klip for jer fra dette webcast af Helga Zepp-LaRouche, hvor hun identificerer netop dette aspekt; at alle tråde i denne sag, hvis man følger dem hele vejen, viser, hvorfra den virkelige kriminalitet kommer. Her kommer Helgas klip:

Helga Zepp-LaRouche: Planen bliver mere kompliceret, som man siger. Historien er faktisk helt utrolig, og jeg er stolt over at have skrevet en artikel helt i begyndelsen af denne affære, hvor jeg sagde, at der er et aftalt spil med briterne, og ikke med russerne – og det er præcis det, der nu kommer frem og er ved at blive et offentligt spørgsmål. Jeg vil begynde med sagen mod Steele, som det var meningen, skulle for retten i Højesteret i London, hvor Steele skulle møde frem, men i sidste øjeblik blev repræsenteret af sin advokat; argumentet var, at dette kunne berøre britiske nationale sikkerhedsinteresser. Og minsandten, om ikke en repræsentant fra Udenrigsministeriet også var til stede med deres advokater, og de kom med den samme erklæring.

Så den britiske regerings, britisk efterretnings rolle er nu et spørgsmål, og det står helt klart, at Christopher Steele ikke var en eller anden tilfældig, tidligere MI6-agent, men at han derimod virkelig var en agent for ikke alene briterne, men også for FBI. Denne pointe er kommet frem i en meget interessant artikel på Pat Langs weblog, »Sic Semper Tyrannis«. En fast, respekteret bidrager til denne blog, som

udlægger på bloggen under pseudonymet »Publius Tacitus«, spørger i sin overskrift, »Forsøgte britisk efterretning at ødelægge Trumps præsidentskab?«, hvilket er præcis, hvad vi har for os.[1]

Værten for denne blog, Pat Lang – for folk, der ikke kender ham; han er en pensioneret, højtrespekteret efterretningsmand i USA, og slet ikke en eller anden russer eller en anden kilde, der kunne være tvivlsom i denne sammenhæng – han arbejdede i lang tid for Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA) – og han er højt respekteret.

Hvorom alting er, så peger »Publius Tacitus« på den kendsgerning, at de nye memoer, der er kommet frem fra senatorerne Grassley og Graham, og fra Senatskomiteen for Homeland Security og Regeringsanliggender, som alle bekræfter det, der står i Nunes [Husets Efterretningskomite]-memorandaet. Og der er virkelig kommet mange nye aspekter frem. De indikerer, at Comey måske løj under ed, for, da han holdt den berømte pressekonference, der frikendte Hillary Clinton, påstod han, at han ikke havde koordineret dette med nogen andre. Dette står imidlertid i skarp kontrast til nogle flere beskeder, som blev udvekslet mellem Peter Strzok og Lisa Page, to FBI-ansatte, der var involveret i både Hillary Clintons e-mail-affære og ligeledes i Russiagate. I disse beskeder indikerede de, at Hillary vidste, der ikke ville komme nogen anklager mod hende. Der er behov for yderligere efterforskning herom.

Der er desuden fremkommet et andet, meget ildevarslende resultat, og det er en anden udveksling af tekstbeskeder mellem de to, hvor de den 2. sep. 2016 siger, at »POTUS«, dvs. 'President of the United States', nemlig Obama, ønskede at vide alt, de foretager sig. Hvad refererer dette »alt« til? Det refererer enten til efterforskningen af Hillary Clinton, eller også til Russiagate, og sidstnævnte ville betyde, at Obama nu er direkte forbundet med Russiagate og ikke kun indirekte via betalingen til Fusion GPS og Steele, hvor Obama-

administrationen også betalte, sammen med DNC og Hillary Clintons kampagne.

Dette er alt sammen ekstremt, ekstremt varmt, og vi har nu alle disse Senats- og Kongreshøringer og komiteer, der efterforsker det. Kongresmedlem Nunes, der havde offentliggjort dette memo – eller rettere, præsident Trump havde godkendt at få det afklassificeret og offentliggjort sidste fredag – han sagde, dette er kun »Fase 1«. Der kommer flere faser, og de vil blandt andet omfatte Udenrigsministeriet, hvilket selvfølgelig også involverer Victoria Nuland, hvis navn nu er dukket op. Der har ligeledes, omkring et andet spørgsmål, været mange udvekslinger mellem Christopher Steele og Victoria Nuland med hensyn til kuppet i Ukraine, det berømte Maidan-kup i februar 2014.

Dette er alt sammen meget interessant, meget 'varmt'. Russiagate er praktisk taget en død sild, men det, der nu i stedet er på bordet, er den britiske regerings, britisk efterretnings indblanding i valget i USA, der forsøgte at sabotere Trumps sejr, først, og da han alligevel vandt, da at ødelægge Trumps præsidentskab ved hjælp af en totalt opdigtet anklage. Det er nu kommet offentligt frem, og det er stort! Jeg kan, selv om dette er foregået i nogen tid, stadig kun være totalt chokeret og overrasket over, hvordan de gængse vestlige medier lykkedes med ikke at dække dette, som tydeligvis er ved at nå dimensioner, der går langt, langt videre end Watergate.

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet. Hele Zepp-LaRouches webcast fra torsdag kan læses på dansk her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23759>)

OGDEN: So, worse than Watergate, in Helga LaRouche's words. As Helga mentioned in her remarks there, earlier this week, there

was a very significant article which was published on the blog "Sic Semper Tyrannis" by Pat Lang, who is former Defense Intelligence, a very high level, very connected person. The article is titled, "Did British Intelligence Try to Destroy the Trump Presidency?" Let me read you few excerpts from Pat Lang's article. He says:

"Last night's release of the memo by Senator's Grassley and Graham asking the Department of Justice to open a criminal investigation of Christopher Steele for possible violations of 18

U.S.C. Â§ 1001 provides critical confirmation of charges presented in the HPSCI memo prepared under the leadership of Devin Nunes, but it also confirms that Christopher Steele was not

just some random guy offering good gossip to the FBI. He was an

official intelligence asset. He was, in John LeCarre's parlance,

our 'Joe.' At least we thought so. But, there is growing circumstantial evidence that Steele was acting on behalf of Britain's version of the CIA—aka MI-6. If true, we are now faced

with actual evidence of a foreign country trying to meddle in a

direct and significant way in our national election. Only it was

not the Russians. It was our British cousins".

"[T]wo developments in the last two days suggest that British intelligence officials, at least some key officials, were

witting of Steele's activities in gathering information for the

FBI.

"First, Steele is resisting efforts to face a deposition in a lawsuit over his infamous dossier. Steele's lawyers argued

in a

court in London this week that a deposition would endanger the former spy's dossier sources as well as harm U.K. national security interests. If the Judge buys this claim then we will not

have to speculate anymore about whether or not Steele was acting

on his own or had a 'wink-and-a-nod' from his MI-6 bosses.

"Second, in my mind more telling, were the comments made this week by former MI-6 Chief, Richard Dearlove, on behalf of his former protege:

"Among those who have continued to seek his expertise is Steele's former boss Richard Dearlove, who headed MI-6 from 1999

to 2004. In an interview, Dearlove said Steele became the 'go-to

person on Russia in the commercial sector' following his retirement from the Secret Intelligence Service. He described the

reputations of Steele and his business partner, fellow intelligence veteran Christopher Burrows, as 'superb.'

But we do not have to rely solely on Dearlove's glowing remarks about Steele. There is other information indicating that

the Brits played a substantial, if not leading, role in spying on

Trump and building the Russian meddling meme. The *Guardian* reported in April 2017 that:

"|'Britain's spy agencies played a crucial role in alerting their counterparts in Washington to contacts between members of

Donald Trump's campaign team and Russian intelligence operatives,

the {Guardian} has been told.

"|'GCHQ first became aware in late 2015 of suspicious

"interactions" between figures connected to Trump and known or suspected Russian agents, a source close to UK intelligence

said.

This intelligence was passed to the US as part of a routine exchange of information, they added.

"|'Over the next six months, until summer 2016, a number of western agencies shared further information on contacts between

Trump's inner circle and Russians, sources said.'

"So much for our special relationship. As the evidence of British intelligence meddling in the U.S. election piles up, it

will create some strains in our bi-lateral ties. It has the potential to harm cooperation on military, law enforcement, and

intelligence fronts. I suspect there is some scrambling going on

behind the scenes to come up with a strategy to contain the damage while rooting out the sedition. Stay tuned."

Now, speaking of Richard Dearlove, the former head of MI-6 and his relationship to Christopher Steele, there is a very significant article which was published this week in the *Washington Post*. And that article is published under the title, "Hero, or Hired Gun? How a British Former Spy Became a Flashpoint in the Russia Investigation". And under the subtitle

"He's the Spy", the article lays out Steele's pedigree as a very

high-level British intelligence operative, and his extremely close relationship with Richard Dearlove, the former head of MI-6. So, here's what the article says:

"Steele had all the right credentials for the job.

"He was steeped in Russia early on after being recruited to Britain's elite spy service from the University of Cambridge. He

spent two decades working for the MI6 spy agency, including a stint in his mid-20s in Moscow, where he served undercover in the

British Embassy.

“When he returned to work for the agency in London, he provided briefing materials on Russia for senior government officials and led the British inquiry into the mysterious 2006 death in London of Alexander Litvinenko, a former KGB official and Putin critic.

“In 2009, after more than two decades in public service, Steele turned to the private sector and founded a London-based consulting firm, Orbis Business Intelligence, drawing on the reputation and network he developed doing intelligence work. “Among those who have continued to seek his expertise is Steele’s former boss Richard Dearlove, who headed MI6 from 1999 to 2004.

“In an interview, Dearlove said Steele became the ‘go-to person on Russia in the commercial sector’ following his retirement from the Secret Intelligence Service. He described the reputations of Steele and his business partner, fellow intelligence veteran Christopher Burrows, as ‘superb.’

“In the early fall, he and Burrows turned to Dearlove, their former MI6 boss, for advice. Sitting in winged chairs at the Garrick Club, one of London’s most venerable private establishments, under oil paintings of famed British playwrights, the two men shared their worries about what was happening in the United States. They asked for his guidance about how to handle their obligations to their client and the public, Dearlove recalled.

“Dearlove said their situation reminded him of a predicament he had faced years earlier, when he was chief of station for British intelligence in Washington and alerted U.S. authorities to British information that a vice presidential hopeful had once been in communication with the Kremlin.

“He said he advised Steele and Burrows to work discreetly with a top British government official to pass along information to the FBI.”

Now, that entire story sounds very much like a scene directly out of a John LeCarre novel, if you ask me. But this character, Richard Dearlove, is somebody of whom Helga Zepp-LaRouche asks “What is his pedigree, and what is he famous for when it comes to dodgy dossiers?” in that webcast that she delivered yesterday. So, here’s what Helga LaRouche had to say about Richard Dearlove:

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The fact that Richard Dearlove, the former head of MI6, absolutely defended the reputation of Steele, is very interesting in this respect, because who is this Dearlove? He is the infamous author of the famous dossier which led to the attack on Iraq in the Second Gulf War, supposedly because Saddam Hussein was in the possession of weapons of mass destruction, which we know was a blatant lie, which led Colin Powell to make this infamous speech in the United Nations in February 2003, which he later characterized as the biggest mistake of his life, because it led to the intervention, including the United States, in the war against Saddam Hussein. That is something which eventually must also be tried. And I know that Ramsey Clark tried to make that an issue before the international legal authorities. So, this is not just the attempt of a coup against the United States, but this is a paradigm of policies which have led

to the present condition in the world, including the destruction of much of Southwest Asia, including the refugee crisis. So these are not small things, and I think it is high time that this whole paradigm should come out in the open and is being replaced by a completely different policy.

So, I think the stakes here are extremely high, and I think people should really rethink everything and look at the material which is coming out, because it is an unbelievable scandal.

[T]he dossier which was published by LaRouche PAC, written by Barbara Boyd. This was written half a year ago, but if you read this dossier now, it is incredible, how absolutely on the mark this dossier was, concerning the role of British intelligence. So I think the circulation of this dossier is something which everybody can do very easily. Get it in the social media, get it in the alternative blogs, get it into any newspaper, which has the honesty to follow events in a truthful

way. And right now, things are coming out in the open. There were

articles by Ray McGovern, by William Binney, Pat Lang, by Russia

Today, – naturally, they pick up on the fact that Russiagate is

now completely falling apart. So I think the more people can do,

to get the public attention on what is going on in this absolutely gigantic fight in the United States, the better; because some of these spooks shy away from daylight, and the more

the Sun is shining on them, all the better.

OGDEN: So again, this pamphlet that was put out by LaRouche PAC six months ago, this was a very prescient and very

insightful

pamphlet. I guarantee you it has served a major role in informing the threat of the investigations for the people who are

serious about getting at the truth of this. We've witnessed Russiagate transformed into Steelegate, and Steelegate means Londongate. All threads, if you follow them and pull them, will

lead you back to London. This pamphlet is being updated as we speak, and it will be going into a second [sic] printing very soon, and you can expect that this will continue to have a very significant impact.

I just want to, in conclusion, recommend that our viewers, in understanding the context as I went through it earlier, and as

that pamphlet elaborates it very clearly, the context of this entire thing is the fight over the soul of the US Presidency and

the future of US policy on the world stage. We've witnessed decades and administration upon administration of this so-called

US-UK special relationship; which has merely perpetuated this Mackinder geopolitics on the entire planet. It has brought us to

the point of confrontation which could threaten thermonuclear war. This has become all too real. The fight over the paradigm

– will we remain the satrapy of this British geopolitical world

order, or will we break from that? Will we be liberated from that? Will we embrace the New Paradigm which is now sweeping the

planet? That is the question which is at stake here, and the stakes could not be higher.

For that reason, I want to strongly encourage all of our viewers to return here to larouchepac.com tomorrow, February

10th

at 12noon. That's 12noon eastern time. We will be treated by a

live address by Helga Zepp-LaRouche, who be delivering the inaugural class in the LaRouche PAC 2018 online class series. That class series, as you can see here on the screen, is titled

"The End of Geopolitics. What Is the Global New Paradigm?"

It

will be hosted at the url, which is on the top of the screen there

– <http://discover.larouchepac.com>. This will be a 12-week class

series, which will follow up on the very successful class series

which we hosted here on larouchepac.com last year during 2017 on

LaRouche's economic discoveries. The invitation to this year's

class series is available there on

<http://discover.larouchepac.com>. Let me just read to you from the invitation:

"The American people are faced with a historic choice: join China's revolutionary New Silk Road program and secure a new paradigm of win-win global development, or continue the suicidal

geopolitical policies of Obama and Bush, guaranteeing confrontation with Russia and China and threatening world war.

While President Trump is inclined to move in the direction of cooperation with China and Russia, he is being threatened with

a palace coup by those desperately clinging to the old geopolitical view of unchallenged Anglo-American global dominance.

"You can play a role in this decisive point in history. Help

secure the New Paradigm.

"LaRouche PAC is launching a new class series, "What is the

New Paradigm?" to prepare you to lead the population at this critical time. 2018 must be the year we end geopolitics."

Then, it lists what these classes will cover:

"Introduction: What is the New Paradigm?" This is Helga LaRouche's address tomorrow.

"What is Geopolitics, Part I – History

"What is Geopolitics, Part II – Philosophy

"Culture – Beauty & Freedom vs. the CCF [Congress for Cultural Freedom]

"Confucian and Western Philosophy

"Science: Man's Relation to the Universe

"Wrap-up and Mobilization – End Geopolitics"

So, the invitation invites you to register now for access to the syllabus, to the homework, to the reading assignments, and to

the special live discussion sessions which will be available only

for registered participants. Registration is now open at <http://discover.larouchepac.com>. Questions can be emailed to classes@larouchepac.com.

We strongly encourage you to register now for this class series, to become an active participant in this class series; to

build class hosting sessions in your location wherever you are in

the United States or even abroad, to build a group of people who

will participate in these classes on a weekly basis with you.

You can host it at your house, or at the local library, or on

your college campus. And create a national mobilization of participants around this series of classes so that we have the cadre of people who are educated and who understand this global

context for the ongoing fight that we now find ourselves in here

in the United States.

So again, tomorrow at 12noon, Helga LaRouche will be

addressing this class series live. This will be the inaugural address, and we encourage you to register now for the entire class series for 2018. That brings a conclusion to our webcast

today. But I think if you reflect on the theme here – Russiagate has now become Londongate; all roads lead to London.

Let me put the graphic of our title right back on the screen here

one more time, and you'll see the image there of the MI-6 headquarters. This is where all roads lead; pull the threads and

you'll discover the truth about who really colluded with US elections in 2016, and is continuing to meddle with our political system.

Thank you very much for joining me here at larouchepac.com and please stay tuned.

[1]

http://turcopolier.typepad.com/sic_semper_tyrannis/2018/02/british-intelligence-tried-to-destroy-the-trump-presidency.html